

utrinki

BREZPLAČNA REVIJA OBČINE HOČE - SLIVNICA

2

APRIL 2022

/04

ŠPORTNIKA LETA JUDOISTKA IN ODBOJKAR

LETOŠNJI PRESTIŽNI NAGRADI
NAJBOJŠE ŠPORTNICE IN
ŠPORTNIKA OBČINE HOČE -
SLIVNICA V ROKE NEŽI MESIČEK
IN ROKU BRAČKU

/7

S SNAGO BO CENA STORITEV NIŽJA

ZAMENJAVA IZVAJALCA IZVAJANJA
JAVNE SLUŽBE RAVNANJA
S KOMUNALNIMI
ODPADKI

/34

» NITI ZA TRENUTEK NISVA IZGUBILA UPANJA

PREDSTAVLJAMO ZGODBO NENADA
IN ANKE BARTOL, KI STA S SVOJO
AKTIVNOSTJO ZAZNAMovala DOLGA
LETA KULTURNEGA IN ŠPORTNEGA
USTVARJANJA V HOČAH

utrinki
BREZPLAČNA REVILJA OBČINE HOČE-SLIVNICA

UTRINKI
glasilo Občine Hoče - Slivnica,
letnik 22, številka 2, javno glasilo

IZDAJATELJ
Občina Hoče - Slivnica,
Pohorska cesta 15, 2311 Hoče
t. (02) 6165 320
f. (02) 6165 330
davčna št.: 24685844
www.hoce-slivnica.si

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA
Majda Strašek Januš
Zdenka Trinko
Žan Krivec
Zdenka Gajzer
Aleš Andlovič
Ester Mlaj
utrinki@hoce-slivnica.si

ODGOVORNI UREDNIK
Aleš Andlovič

LEKTORIRANJE
Majda Strašek Januš

OBLIKOVANJE
Biro Biro, d. o. o.
info@birobiro.si

FOTOGRAFIJA na naslovnici
Prebujanje pomladi,
foto: Majda Strašek Januš

TISK
Studio 55 s.p., info@studio55.si

Naklada 4200 izvodov.
Javno glasilo Občine Hoče - Slivnica je vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo pod zaporedno številko 72. Za glasilo se plača 8 % DDV.

Vse prispevke za objavo pošljite na naslov uredništva utrinki@hoce-slivnica.si. Nadalje vas naprošamo, da fotografij ne vstavljajte v Word zraven besedila, temveč jih posebej pripnete v elektronsko pošto v .jpg ali drugem formatu. Navedite avtorja fotografije in opis vsebine fotografije. Prispevki naj bodo podpisani, razvidna naj bosta datum in kraj pisanja, opremljeni naj bodo z naslovom in avtorjem besedila. Članki za glasilo naj bodo iz obdobja med dvema številčkama glasila in naj ne bodo daljši od 1800 znakov s presledki (polstranske objave) in 4000 znakov (celostranske objave). Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in spremembe naslovov. Članki niso honorirani. Ponatis v celoti ali posameznih delov glasila je mogoč le s predhodnim pisnim dovoljenjem. Zadnji rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko je do 10. maja 2022.

Naslednja številka izide junija 2022.

Dr. Marko Soršak, župan

ZMAGE IN PORAZI

Začela se je pomlad, kar nam narava že kaže z visokimi temperaturami. Nekatere bo pomlad poživila, spet druge bo ujela spomladanska utrujenost. Prihajamo v čas, ko se vse prebuja. Ponavadi pričnemo tudi z urejanjem, čiščenjem okolja, pripravo vrta. Tudi letos organiziramo čistilno akcijo EKO DAN NI ZAMAN, da se počistijo smeti, odvržene s strani tistih, ki nimajo spoštovanja do narave in odnosa do skupnih, javnih površin.

Mnogi ste se obrnili name, nekateri tudi slabe volje in zelo kritični, saj koncesionar ni izvedel akcije zbiranja odpadkov. Po pogodbi je bil k temu zavezan. Občina je izvedela o odpovedi preko položnic, ki smo jih dobili, kjer nas je vse presenetilo obvestilo o preklicu akcije odvoza kosovnih odpadkov. Kot smo že obveščali, s 1. majem prevzema izvajanje gospodarske javne službe odvoza smeti Javno podjetje Snaga, d. o. o. Občina je razpisala standard, ki ga želimo, in skladno z zakonom smo izbrali ugodnejšega ponudnika. Življenje je sestavljeno iz zmag in porazov. Svoj obraz pa pokažemo, ko znamo zmago dostojno proslaviti in zmoremo poraz dostojno prenesti. Na tem mestu se vam lahko le opravičim za nevspešnosti.

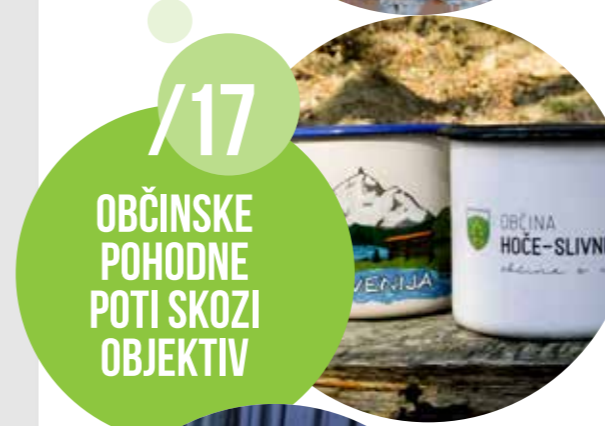
V mesecu aprilu nas čakajo volitve v Državni zbor. Glede na dejstvo, da si vse stranke (vsaj po programih, izjavah ...) želijo demokracije, me čudi obilica napadanja nasprotnikov iz vseh taborov. Zagovarjanje demokracije pomeni, da stranke zagovarjajo pluralnost strank v Državnem zboru. Pogosto ugotavljam, da premnogi govorijo o demokraciji, v istem stavku pa gradijo sebe na diskreditaciji nasprotnika. Upam, da bodo naši voditelji znali preseči osebne zamere in zmogli sodelovati. Kot najpomembnejše pa si želim, da bi vsi vodilni gledali predvsem na to, kako izvesti ukrepe, da bo Slovenija napredovala in nam bo vsem bolje. Mogoče je iluzorno, ampak želim si, da bi vse stranke postavile Slovenijo na prvo mesto. Ob tej priložnosti pa pozivam vse, da se volitev udeležimo, in upam, da bomo dobro izbrali.

Vse dobro.

TAKO PISANE
TRŽNICE ŠE
NI BILO

OBČINSKE
POHODNE
POTI SKOZI
OBJEKTIV

Z NOVO
ZBOROVODKINJO

NAGRAJENA
DELA NA
OGLED

IZZIVI
OBČINSKIH
MEJA

/ ŽIVLJENJE V OBČINI

- 7 PRIDOBLEJENA SREDSTVA EKOSKLADA
Irma Bračko
- 8 HOČKO POHORJE DOBIVA PLOČNIK
Stanko Rafolt
- 10 KDAJ BODO GRADILI V VAŠI ULICI?
Maja Krajnc

/ NOVICE Z OBRONKOV POHORJA

- 17 IMELI VSE, KAR IMAJO VELIKI
Zdenka Trinko
- 18 NADGRADILI POLIGON
Boštjan Frangež
- 20 Z ANALIZO TAL LAHKO PRIVARČUJEMO
Timotej Horvat

/ KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 24 SPET ZVENIJO TAMBURICE
Breda Germ
- 26 PO ZASNEŽENIH PLANINAH
Majda Strašek Januš
- 28 NAJŠIBKEJŠIM ODVZELI VSAJ NEKAJ SKRBI
Jelka Šaherl

/ VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

- 29 KAKO BITI, POSTATI IN OSTATI PRIJATELJ
Polonca Doberšek
- 30 NESAMOSTOJNI ODVISNIKI SISTEMA
Ester Mlaj
- 32 DEDIŠČINA DOMAČEGA KRAJA
Karmen Jezernik

/ ZANIMALO VAS BO

- 40 PRST PO SVETU »IZUMIRA«
Tamara Korošec
- 41 IZBRAN, KER JE ŽE POZNAL NOTE
Mojca Župan Meglič
- 42 MOČ ŽENSK JE NEOMAJNA
Mojca Rakovič

Športnika leta judoistka in odbojkar

Letošnji prestižni nagradi najboljšo športnico in športnika Občine Hoče - Slivnica v roke Neži Mesiček in Roku Bračko

Letošnja slovesna podelitev naziva Športnik leta 2021, ki je potekala 25. marca 2022 v Kulturnem domu v Hočah, je bila ponovno pravi praznik športa v Občini Hoče - Slivnica. Celoletno delo in napor so na ta dan poplačani z druženjem, pohvalami in priznanji – ne glede na število medalj, pokalov in ne glede na osvojena mesta. Športniki, športni delavci in ostali, ki jim je šport blizu, so se zbrali in počastili športno slovesnost s svojo prisotnostjo.

Slovesnost podelitve športnik leta, ki jo je povezoval naš znani voditelj Matjaž Šeško, je bila poleg športnih prispevkov oplemenitena še z bogatim kulturnim programom. S svojim lepim glasom nas je skozi prireditve spremljala domačinka Julija Novak, ki je slovesnost začela z našo Zdravljico, zapela nam je pesem Nine Pušlar Kdo še verjame, Vlada Kreslina Z Goriškega v Piran in za zaključek še pesem Lady Gaga Always Remember Us This Way.

Za razgibano dogajanje na odru so poskrbela dekleta Športnega kluba Favorit z ritmično gimnastiko. V točki Uno so nastopile Zara Povoden, Tjaša Jagodič in Elli Cof, dekleta, ki so zmagovalke državnega prvenstva v skupinskih sestavi v vaji brez rekvizita leta 2021 in članice slovenske reprezentance. Tudi v točki Čaroben rekvizit so nastopila dekleta: Zara Povoden, dobitnica bronaste kolajne v kategoriji kadetinj na Državnem prvenstvu 2021, Taša Jagodič, državna prvakinja leta 2021 v kategoriji kadetinj, in Elli Cof, dobitnica bronastega odličja na mednarodnem tekmovanju v Budimpešti v letu 2022 ter dobitnica bronaste kolajne na prvenstveni tekmi v kategoriji kadetinj..

PRIZNANJA IN PLAKETE

V zahvalo za trud najuspešnejšim športnikom Športna zveza Občine Hoče - Slivnica vsako leto podeli priznanja za športne dosežke v preteklem letu. Podeljena so bila priznanja in plakete na več področjih..

Športnica leta: NEŽA MESIČEK

Že vrsto let trenira judo in dosega odlične rezultate. Na državnem prvenstvu za kadetinj je v letu 2021 dosegla 1. mesto, prav tako na državnem prvenstvu za mlajše kadetinj. 2. mesto si je priborila na

državnem prvenstvu za mladinke, 3. mesto pa za članice. Na državnem pasovnem prvenstvu je bila druga. Na mednarodnih turnirjih v Bolgariji in v Splitu je dosegla 1. mesto za kadetinj, na turnirju Koroška open je bila prva med mlajšimi kadetinjami. Na mednarodnem turnirju Iršičev memorial je bila prva kar v treh kategorijah: med mlajšimi kadetinjami, kadetinjami in članicami. Neža je tudi skupna zmagovalka Slovenskega pokala v konkurenci mlajših kadetinj.

Športnik leta: ROK BRAČKO

Na evropskem prvenstvu v Izmirju v Turčiji je skupaj s soigralcem Rokom Možičem postal evropski prvak do 20 let v odbojki na mivki. To je njun že drugi veliki uspeh, saj sta pred dvema letoma na evropskem prvenstvu do 18 let v avstrijskem Badnu osvojila srebro. Na turnirju svetovne serije odbojke na mivki v Ljubljani je med člani dosegel drugo mesto, na članskem državnem prvenstvu pa je dosegel tretje mesto. Na državnem prvenstvu odbojke na mivki do 20 let si je priboril drugo mesto, peto pa na evropskem prvenstvu do 23 let. Po izboru Odbojarske zveze Slovenije je bil proglašen za najboljšega igralca odbojke na mivki za leto 2021. Rok je tudi kapetan slovenske odbojarske reprezentance do 20 let.

Najboljša ekipa: OK FORMIS - ČLANICE

Članice Odbojarskega kluba Formis so v prejšnji sezoni v 1.b-državni odbojarski ligi za ženske osvojile prvo mesto, ki pa žal ni prinašalo direktne uvrstitve v 1. a-državno odbojarsko ligo oz. med 8 najboljših ženskih ekip v Sloveniji. V času korone se mlade Formiske niso predale in tako so v pravkar končanem prvenstvu v 1. b-državni odbojarski ligi za sezono 2021/2022 spet osvojile končno prvo mesto in si tako pridobile ponovno možnost za uvrstitev med najboljše ekipe v Sloveniji.

Nagrada za vse te dosežke je tudi vpoklic mladih Formisk v kadetsko in mladinsko reprezentanco ter nazadnje še štirih na širši izbor članske reprezentance Slovenije, kar je dokaz, da se s trdim delom lahko želje mladega športnika tudi uresničijo.

Ekipo sestavljajo: Žana Ivana Halužan Sagadin (kapetanka), Žana Godec, Lana Zupan, Tinkara Štehar, Julija Grubišič Čabo, Nika Milošič, Nika Fišer, Tina Fišer, Adela Škoflek, Neja Bračič, Taja Natek,

Ana Mojca Krajnc, Naja Divjak, igrale so še: Teja Bavdaž, Ronja Štampar, Lana Daks, Tjaša Babič, Lina Stražišar in Marija Čičić.

Perspektivna športna ekipa dečkov leta:

OK HOČE - STAREJŠI DEČKI

Starejši dečki Odbojarskega kluba Hoče v sezoni 2021/22 zasedajo trenutno 1. mesto v 2. ligi. V skupini A se prvi dve ekipi iz vsake skupine uvrstila na kvalifikacijski turnir (6 ekip). Najboljši dve ekipi s tega turnirja se nato pomerita z zadnjo in predzadnjo ekipo iz 1. zvezne lige za uvrstitev na zaključni turnir državnega prvenstva osmih najboljših ekip.

Šest članov ekipe starejših dečkov je bilo izbranih v regijsko reprezentanco Štajerske in Pomurja, ki je na tradicionalnem turnirju v Kranju osvojila 2. mesto. Izbrani člani iz ekipe OK Hoče: Lauch Bjorn Arik, Luka Ivančič, Vid Ornik, Erik Pipuš, Maj Podjaveršek in Jaka Žunko. Ekipi starejših dečkov Odbojarskega kluba Hoče.

Perspektivna športna ekipa deklice leta:

OK FORMIS - MALA ODBOJKA

Generacija deklic letnik 2008 in 2009, ki je pred dvema letoma osvojila naslov državnih prvakinj v mini odbojki, je morala tokrat po nizu zmag v svoji zadnji tekmi na državnem prvenstvu v mali odbojki športno priznati poraz in se zadovoljiti s srebrno medaljo. Naslov državnih podprvakinj med 48 ekipami iz vse Slovenije je lep dosežek, ki ni ostal neopažen, saj je bilo kar sedem deklic vpoklicanih v regijsko reprezentanco Štajerske s Prekmurjem. Najmlajše Formiske so znova dokazale, da jih povezuje izjemen ekipni duh ter neizmerna želja po dokazovanju, ki jih žene naprej do novih zmag in uspehov.

Ekipo so sestavljale: Maša Zupan, Maša Divjak, Ana Šalomon, Eva Lukman, Pia Ajdič, Neža Brečko, Iza Toplak Perovič, Gala Lah, Taja Karakaš Korošec, Tjaša Kmetec, Zala Kacjan, Lana Brljak, Zala Badrov in Maša Frešer.

Perspektivna športnica leta: ŽIVA SORŠAK

Rojena je leta 2008 in obiskuje osnovno šolo Dušana Flisa Hoče. Živa je bila v kategoriji do 16 let državna prvakinja v letu 2021. V Slovenskem pokalu za leto 2021 je dosegla drugo mesto kot druga najboljša v vsej konkurenci. Dosegla je prvo mesto kar na petih turnirjih: Novoletni turnir Celje, Pokal Bežigrada Ljubljana, Guštanj open 2021, Pokal Ptuj, Baumgartnov pas Maribora 2021 in Nagaoka Ljubljana 2021. Na pokalu Komende je bila druga, tretje mesto pa je dosegla na Pokalu Nove Gorice.

Perspektivni športnik leta: JANI ČERNE

Rojen je leta 2009 in obiskuje osnovno šolo Dušana Flisa Hoče. Jani je postal državni prvak leta 2021 in je zmagovalac skupnega slovenskega pokala v kategoriji starejših dečkov U-14. V letu 2021 je zmagal na šestih turnirjih: Split, Bežigrad Ljubljana, Guštanj open, Ptuj, Nagaoka Ljubljana in Mini Nagaoka Ljubljana. Na pokalu Komende in Nove Gorice je dosegel drugo mesto pri starejših dečkih.

Zaslužni športni delavec: MIRAN DROFENIK

Miran Drogenik je že več kot 15 let član Avto-moto društva Orehova vas, kjer opravlja dela gospodarja. Skrbi za izgled poligona in ogromno pripomore k organizaciji treningov, predvsem za pravilno delovanje namakalnega sistema. Ta funkcija mu je pisana na kožo, saj je zelo deloven in marljiv; kot vesten in zanesljiv član društva je lahko vzor vsem mlajšim članom.

Izredni dosežki v vrhunskem športu: UROŠ PLANINŠIČ

Uroš Planinšič je zrasel v domačem okolju, ki ga je pred leti prerasel, zato je takrat prestopil v OK Maribor, s katerim je po več kot 20 letih ponovno prinesel pokal za naslov državnih prvakov nazaj v Maribor. Kot prvi organizator igre je znatno pripomogel k temu uspehu. S tem si je klub tudi priboril igranje v ligi prvakov, kjer so nastopali proti najboljšim evropskim klubom.

Uroš je dokaz, da se da s trdim in zavzetim delom doseči velike rezultate. Pot iz Hoč v ligo prvakov je dosežek, ki je lahko inspiracija za vse mlade športnike, ki prihajajo in vidijo, da se da doseči vse, vendar je za to potrebno veliko truda in samodiscipline.

Izredni dosežki v vrhunskem športu: ROK KNAFLIČ

Član Judo kluba Apolon Rok Knaflič je v letu 2021 dosegel prvo mesto na državnem prvenstvu med kadeti in mladinci. V članski konkurenci si je na državnem prvenstvu priboril tretje mesto in drugo med mlajšimi člani. Prvo mesto je dosegel tudi na treh mednarodnih turnirjih: Baumgartnov pas za člane in kadete ter Iršičev memorial za kadete. Tudi na Pokalu Ptuj 2021 je postal zmagovalac. Kot udeleženec Evropskega pokala v Poreču je zmagal proti reprezentanti Hrvaške.

Izredni dosežki v vrhunskem športu: TILEN DEMŠIČ

Tilen je član Avto-moto kluba Orehova vas. V letu 2021 je dosegel tretje mesto na državnem prvenstvu v motokrosu v razredu 125 ccm. Na svetovnem prvenstvu v Grčiji pa je v istem razredu dosegel 22. mesto. Sodeloval je tudi na dirkah državnega prvenstva Hrvaške in Madžarske. Redni treningi, trdo delo in talent so bili ključni za uspeh in rezultate.

Čestitke nagrajencem sta izrekla tudi oba govornika v začetku prireditve: predsednik Športne zveze Občine Hoče - Slivnica Bojan Geiser in župan dr. Marko Soršak.

Prav je, da izpostavimo uspešne in zelo vztrajne športnike v naši občini. Za vse svoje odrekanje in pridnost so vzorniki drugim, posebej mlajšim generacijam. To velja tudi za strokovni kader, saj so rezultati plod njihovega vztrajnega in načrtnega dela. Posebej je treba pohvaliti oba ravnatelja osnovnih šol, ki nudita prostore in s pedagoškimi delavci vzpodbujata mlade s pestro ponudbo športnih dejavnosti. Najpomembnejše pa je sodelovanje staršev naših mladih športnikov. Hvala vsem za čas in podporo, za vse prevoze na treninge in tekmovanja.

Naši mlajši in starejši športniki, vsi ste zmagovalci, ki ste vztrajali in še vztrajate tudi v času pandemije. Zmagovalci ste, ker skrbite za zdravo telo, ker imate veliko pripravljenosti do druženja na treningih in tekmovanjih, ker vam je šport v veselje – pa naj bo ekipni ali individualni. Iskrene čestitke vsem, ki ste dosegli najboljše rezultate. Naj vam bo priznanje vzpodbuda za vaše delo v bodoče – in za vse, ki prihajajo za vami.

➡ Metka Oberlajt

Tako pisane tržnice še ni bilo

Pustno soboto na Pohorski tržnici začini s pustno dekoracijo, za katero so poskrbeli na obeh osnovnih šolah in vseh treh vrtcih

Tradicionalna sobotna tržnica v Pivoli je bila tokrat v duhu pusta, maškar in kurentov. Za pustno dekoracijo so poskrbeli na obeh osnovnih šolah in vseh treh vrtcih: izdelali so pustne maske in risbice, ki smo jih lahko razstavili na tržnici. Otrokom, učiteljem in vzgojiteljem se iskreno zahvaljujemo, saj tako pisane tržnice še nismo imeli.

Pust je bil letos še toliko lepši in bolj doživet, saj ga v prejšnjih dveh letih zaradi koronavirusa ni bilo moč doživeti na »družaben« način. Na stojnici smo omogočili tudi poslikave obrazov, če si je kdo za ta dan še zaželel malo spremenjeno podobo ...

Maškare, tako odrasle kakor otroci, pa tudi drugi obiskovalci so se sprehodili med stojnicami, ki so bile polne dobrot. Turističnemu društvu Hotinja vas se vsi zahvaljujemo, da smo lahko pokušali

tradicionalne miške (res so bile odlične!), delili so tudi čaj ter kuhano vino. Kakor se za pust spodobi, smo se sladkali s krofi. Kurenti pa so uspešno priklicali pomlad.

Maškare so lahko na foto točki pozirale fotografom in se pokazale strogi pustni žiriji. Če niste bili z nami, si jih le oglejte na fotografijah!

Ob slastnih pustnih dobrotah je obiskovalce Pohorske tržnice tako kot vsako soboto pričakala pestra ponudba izdelkov, pridelkov in prijaznih prodajalcev.

Poslovali smo se v želji, da se pust ponovi ... Žal, pa šele naslednje leto.

➡ Metka Oberlajt

Jurjevanje letos na Pohorski tržnici

Po dveh »sušnih« letih se vračajo blagoslov konj, brezplačni golaž in glasba

Dragi krajanke in krajanj Krajevne skupnosti Hoč in občani Občine Hoče - Slivnica. Po dveh letih premora se letos vračamo z Jurjevanjem, ki bo v soboto, 23. aprila 2022, od 14. ure naprej na Pohorski tržnici. Program se bo začel s pozdravi in blagoslovom konj, sledilo bo druženje ob brezplačnem golažu in odlični

glasbi pod izbiro Marka Cesarja. Datum in lokacijo smo tokrat prilagodili prazniku velike noči in volitvam, ki na običajni dan praznovanja Jurjevanja potekajo v Kulturnem domu v Hočah. Prepričani smo, da se bomo imeli tudi na Pohorski tržnici lepo. Vabljeni!

Pridobljena sredstva Ekosklada

Za dozidavo obeh osnovnih šol pridobili preko 260 tisoč evrov sredstev

Ekosklad, slovenski okoljski javni sklad, je zadnji dan preteklega leta objavil javni poziv za nepovratne finančne spodbude za nove naložbe v gradnjo skoraj ničenergijskih stavb splošnega družbenega pomena. Na omejeni poziv smo oddali dve prijavi, in sicer za sofinanciranje investicij v dozidavo in rekonstrukcijo OŠ Dušana Flisa Hoče ter dozidavo in rekonstrukcijo OŠ Franca Lešnika - Vuka (FLV) Slivnica.

Uspelo nam je pridobiti nepovratna sredstva za obe investiciji in tako smo že v prvi polovici meseca februarja z Ekoskladom podpisali pogodbi o pridobitvi nepovratnih sredstev v višini 141.933,50 € za OŠ Dušana Flisa Hoče in 120.819,99 € za OŠ FLV Slivnica.

Po odobritvi sredstev za dozidavo in rekonstrukcijo OŠ FLV Slivnica smo lahko zaprli finančno konstrukcijo in podpisali pogodbo z izbranim izvajalcem GIC gradnje, d. o. o., iz Rogaške Slatine v višini 954.014,50 €. Takoj po uvedbi izvajalca v delo so se pričela prva pripravljala dela na objektu.

V sklopu investicije je predvidena delna rekonstrukcija obstoječe šole ter dozidava na južni strani objekta. Šola bo v pritličju pridobila večjo jedilnico, učilnico za pouk likovne vzgoje s kabinetom in prostor za hišnika ter v nadstropju dve učilnici za tuji jezik.

Zaključek del je predviden konec meseca decembra 2022. V mesecu juniju 2021 pričeta investicija v dodatne prostorske kapacitete OŠ Hoče poteka po načrtovanem terminskem planu.

➡ Irma Bračko

S Snago bo cena storitev nižja

Zamenjava izvajalca izvajanja javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki

Občina Hoče - Slivnica obvešča vse občane in občanke ter uporabnike storitev ravnanja s komunalnimi odpadki, da se bo s 1. majem 2022 spremenil izvajalec javne službe na območju celotne občine. Javno službo ravnanja s komunalni odpadki bo tako po novem opravljalo Javno podjetje Snaga, d. o. o. in ne več podjetje Saubermacher. Razlog za spremembo izvajalca je v zagotavljanju nižje cene za uporabnike storitev. Cena bo po novem fiksna in se ne bo mesečno spreminjala. Uporabniki bodo tako morali za 120 l posodo mešanih komunalnih odpadkov plačati enotno ceno 11,42 € z DDV in za 120 l biološko posodo 2,90 € mesečno.

Zaradi zamenjave izvajalca in izvedbe logistike zbiranja se bodo spremenili tudi termini odvozov. Vsi uporabniki boste tako v naslednjem mesecu poštne nabiralnike pravočasno prejeli obvestila, ki se bodo nanašala na predvidene termine odvozov.

Hkrati tudi sporočamo, da se ukinjajo enkratne zbirne akcije odvozov kosovnih odpadkov. Po novem se bodo odvozi kosovnih odpadkov izvajali na klic. Tako boste lahko uporabniki kadarkoli enkrat v letu naročili odvoz kosovnih odpadkov. Ob naročilu boste morali določiti

predvideno količina odpadkov.

O vseh novostih bomo uporabnike obveščali tudi preko občinske spletne strani www.hoce-slivnica.si.

➡ Metka Meglič

Hočko Pohorje dobiva pločnik

Med avtobusnim postajališčem pri Rečniku in bivšo gostilno Rečnik bodo zgradili pločnik in obnovljena bo Križna cesta

V skladu s sprejetim proračunom za leto 2022 so v teku naslednje rekonstrukcije in posodobitve občinskih cest in pločnikov:

- rekonstrukcija Križne ceste v naselju Spodnje Hoče, Čreta in Polana,
- izgradnja pločnika za pešce ob regionalni cesti R3 929 v Reki (naselje Hočko Pohorje) med avtobusnim postajališčem pri Rečniku in bivšo gostilno Rečnik,
- izgradnja prehoda za pešce in kolesarje na državni cesti R3 929 v naselju Zgornje Hoče, v bližini Siničevega mlina. Vrednost pogodbenih del znaša 511.934,22 €. Dela bo izvedlo podjetje CP Ptuj. Gradbeni nadzor izvaja podjetje Gramur, Zlatko Murko, s. p.

V teku je izdelava projektnih dokumentacij za rekonstrukcijo naslednjih občinskih cest:

- odcep Vešnik na Hočkem Pohorju (JP 880194),
- odcep Fras v Bohovi (JP 880311),
- odcep Koser v Pivoli (JP 880293),
- krajša odcepa občinskih cest v Rogozi (Na pristavo in Samova ulica),
- cesta Ob ribniku v Čreti (JP 880552),
- cesta Hočka kočja-Karlovčec na Hočkem Pohorju (JP 880166),
- cesta Fingušt-Klinc v Bohovi (JP 880333).

Akcija 40 dni brez alkohola

V mesecu februarju sta potekali nacionalni akciji Pešci in Varnost voznikov tovornih vozil in avtobusov. V mesecu marcu in še v aprilu poteka nacionalna akcija 40 dni brez alkohola.

V nadaljevanju so podatki iz prikazovalnika hitrosti, nameščenega na državni cesti R3 929 v naselju Hočko Pohorje v bližini podružnične šole Reka - Pohorje, in sicer za obdobje 1. 1. 2022-1. 3. 2022.

Označitev šolske poti

V letošnjem letu je načrtovana dodatna označitev šolskih poti v Občini Hoče - Slivnica.

Označitev bo izvedena:

- v bližini podružnične šole Reka - Pohorje,
- v bližini osnovne šole Franca Lešnika Vuka v Slivnici,
- v bližini vrtca Sonček v Rogozi.

Pripelo 18 vlog

V skladu s sprejetim proračunom Občine Hoče - Slivnica za leto 2022 je bil v mesecu januarju objavljen javni razpis za dodelitev finančnih sredstev za ohranjanje in spodbujanje razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Hoče - Slivnica v letu 2022. V prvem roku je prispelo 18 vlog v višini 99.180,24 € (brez DDV). Prispеле vloge obravnava strokovna komisija in pripravi predlog dodelitve državnih pomoči in pomoči De minimis v skladu s sprejetim Pravilnikom.

← Stanko Rafolt

Spoznavamo meje naše občine

Občinski center Vegec je v minulih letih že pripravil štiri pohode po mejah naše občine, v letošnjem letu pa se začela nov cikel

Moram reči, da sem »višinske« meje naše občine po obronkih Pohorja in vse tja do Belvija že dodobra prehodila, lani sem se udeležila le zadnjega pohoda od Zarje do Botaničnega vrta. Pravi izziv pa je bil zame nižinski del meja, saj sem poznala le nekatere dele te poti.

Prva etapa pohoda se začne na Pohorski tržnici ob Botaničnem vrtu. Letos je bilo tam že ob 9. uri prav živahno, saj je bila pustna sobota. Po skupinskem fotografiranju smo bili deležni tudi prvih toplih mišk in pustnih krofov. Zbralo se nas je 25, kar je bilo za organizatorje lepo presenečenje.

Gotovo si lahko predstavljate, da je v tem nižinskem delu med naselji težko hoditi natančno po meji občine. Pohod smo začeli po travniku ob potoku, čeprav je občinska meja dalje proti »Razvanjskemu križu«, nekje med Bohovo (Štikovjem) in Potjo na Rute v Razvanju. Zanimiv (in obenem zelo žalosten) je sprehod za Bohovo pod avtocesto do Bohovskega in Miklavškega gozda, kjer pa se da dobro slediti občinski meji. Mnogi gotovo veste, zakaj pišem, da je to žalosten sprehod. Če vtipkate na računalnik »Tezenski gozd«, vam bo takoj jasno. Avtor Tine Velikonja septembra 1999 v obsežnem članku zapiše: »Tezenski gozd ni samo največje slovensko, ampak največje evropsko grobišče žrtev komunističnih pobojev ...

V nedeljo, 6. maja 1945, se je stotisočglava hrvaška vojska, ki jo je spremljalo vsaj še toliko civilnih beguncev, odpravila čez Slovenijo proti zahodnim zaveznikom, pri katerih je upala najti zatočišče. Žal je delala račun brez krčmarja. Prebijati so se morali mimo krvi željnih partizanskih zased, tako da se je število že med potjo osulo na polovico. Na poti neprestane borbe, še bolj kot vojaki so trpeli civilisti. Delno so se vrnili ali razbežali. Drugi so zaostajali, bili zajeti in večina pomorjeni, samo okrog Celja 30 000 in v Gornjem Doliču ob bočnem napadu 17. vzhodnobosanske divizije 10 000. Čez osem dni, do 14. maja zvečer, je okrog sto tisoč beguncev kljub zaprekam doseglo Pliberško polje ...»

Kolikor jih niso pobili med potjo, so jih zavezniki vrnili: »Ujetnike so pospešeno gnali po dolini Meže mimo Prevalj in Raven do Dravograda, od tam naprej civiliste z vlakom, vojake pa peš po glavni cesti na levem bregu Drave. V Maribor so prvi dospeli že 18. maja zvečer. Zdenko Zavadlav opisuje, 'kako je kolona tri dni in tri noči hodila čez dravski most z levega na desni breg. Usmerili so jih na bližnje lokacije: v vojaške objekte in poligone, v taborišča okrog Teznega in drugod. Civiliste so

izpustili (Vprašanje, koliko ... Op. pisca.), pri vojaki pa odbirali in prebirali. Večino so vezali z žico, nalagali na tovornjake in vozili v neznan. Kasneje se je izvedelo, nekaterim je uspelo pobegniti, da je največ žrtev pogoltnil protitankovski jarek, izkopan skozi Tezenski gozd med Dravo in cesto Celje-Maribor ...' Za Tezenski gozd in protitankovski jarek se je vedelo. Dolg naj bi bil tri kilometre in pol, od tega prav skozi zavarovani gozd dva kilometra ... Če je samo polovica tega jarka tako na gosto posejana s kostmi, o čemer skoraj ne moremo dvomiti, leži v Tezenskem gozdu trideset do štirideset tisoč hrvaških vojakov (in civilistov). Sodimo, da najmanj polovica vseh vojakov, ki so se predali na Pliberškem polju. Večina je končala svoj križev pot že v Mariboru. Odkopali so 70 metrov nekdanjega jarka, kolikor ga teče poševno po trasi avtoceste, širokega 4 do 6 šest metrov in globokega 3,20 do 3,50 metra. Do kosti so prišli v globini meter in pol do dveh metrov, v plasti, globoki dober meter, našli so povprečno osemnajst trupel na dolžinski meter jarka, skupno 1179.«

Mitja Ferenc (Tezenski pokol, Wikipedija): »Poboje so izvedle enote jugoslovanskih partizanov maja 1945 po pliberški repatriaciji. Skupne usmrtnice so se začele 19. maja, ko so prvi zaporniki prišli v tezenski gozd iz bližnjih taborišč, in se končale do 26. maja. Večina trupel je pokopanih v več kilometrov dolgem protitankovskem jarku, ki so ga jugoslovanske oblasti prikrivale.«

Boste rekli, zakaj vse to obnavljam. Zato, da ne pozabimo, kako grozna je vojna, kako grozna so osebna in politična maščevanja, kako zverinska so dejanja človeka, ki dobi politično moč ... Prav zato smo se ob spomeniku 1179 pobitim vojakom in civilistom ustavili, v gozdu proti Miklavžu pa nam je Dani Zakrajšek pokazal temelje številnih barak (okoli 30 jih je bilo), ki jih je še dolga leta po drugi vojni imela jugoslovanska vojska (zato »zavarovani« gozd).

Ko hodimo po gozdu ob miklavški meji, naletimo še na več bolj ali manj znanih spominskih obeležij: dva spomenika spominjata na nemški pokol dela lastne vojske, ki se jim je uprla (120 in 60 kozaških vojakov). Dve obeležji pa sta partizanski; v bližini kanala, tik ob miklavški meji, sta kamna v spomin na zemljanko in partizansko tiskarno. Gozd je med vojno skrival marsikaj, še več pa po vojni. Domačini so vedeli in videli, a v bližino niso hodili. Na ta gozd mi sega tudi otroški spomin na Franca Rihtariča, kriminalca in ubijalca, saj se je v letih pred 1959 potikal tod okoli, preden so ga usmrtili v slivniški gramozni jami.

Čeprav vodijo skozi ta gozd pri Miklavžu, Skokah in Dobrovcah pa vse do Dravskega Dvora zelo lepe poti, sem se ob podoživiljanju sledov vojne na ta pustni pohod kar precej zamislila. Dobro voljo pa nam je povrnila pogostitev, s katero nas je za svojo 70-letnico počastil Miro Petrič, idejni vodja trase in vodja po odsekih ob mejah občine. Tudi kuhano vino TD Hotinja vas nas je dodobra pogrelo, hotinjski gasilci pa so nas dostavili na izhodišče pohoda. Hvala vsem organizatorjem in izvajalcem za lep sobotni pohod.

← Majda Strašek Januš
 Zoran Živec

Lokacija: Podružnična šola Reka Pohorje, tabla montirana na drog JR v bližini naslova Hočko Pohorje 1.

Tip naprave: MHP50

Obdobje izvajanja meritev: od 01.01.2022 00:00 do 01.03.2022 00:00

Omejitev hitrosti na odseku meritev: 50 km/h

Analiza: Analiza obsega grafični in tabelarni prikaz izmerjenega števila vozil oz. prometne obremenitve ter hitrosti vozil. Prikazana je povprečna in maksimalna hitrost, percentilna vrednost hitrosti ter izračun frekvence glede na hitrostne razrede (1-10 km/h, 11-20 km/h, 21-30 km/h, ..., Do 81-90 km/h).

Rezultati analize meritev za obdobje od 01.01.2022 00:00 do 01.03.2022 00:00

- Zabeleženih je bilo 131603 meritev oz. 370714 prevozov (en prevoz je lahko izmerjen večkrat)
- Povprečna hitrost vozil je 47 km/h, najvišja izmerjen hitrosti je 114 km/h.
- V celotnem obdobju meritev je 85% vozil vozilo do hitrosti največ 55 km/h, 50% vozil je vozilo do hitrosti 47 km/h in 30% vozil je vozilo do hitrosti 43 km/h.

Slika 4: HITROSTNI RAZREDI - grafični prikaz izmerjenih hitrosti v obdobju od 01.01.2022 00:00 do 01.03.2022 00:00

Slika 2: Lokacija meritve - Šola Reka Pohorje

Slika 3: Lokacija meritve - fotografija iz terena

Preglednica izmerjenih rezultatov:

Hitrost km/h	Št. meritev	Ocena št. prevozov	%
1 - 10	0	0	0
11 - 20	5.591	2.068	2
21 - 30	8.923	3.837	3
31 - 40	55.999	20.360	15
41 - 50	174.55	59.414	45
51 - 60	109.54	38.580	29
61 - 70	14.831	6.590	5
71 - 80	1.111	655	0
81 - 90	118	74	0
91 - 100	23	16	0
101 - 110	8	6	0
111 - 120	3	3	0
Skupno	370.71	131.603	10
	4		0

Porazdelitev hitrosti - graf v obliki kolača:

Porazdelitev hitrosti - graf v obliki stolpcev:

Ugotovitev:

Iz poročila je razbrati, da so prekoračitve hitrosti v »običajnih okvirih« oziroma niso izstopajoče.

Zimski praznik obudili na tržnici

Andrej Rečnik in Miran Dovnik z ekipo so poskrbeli za pravi smučarski praznik

Pod Pivolo, kjer se nahaja Pohorska tržnica, je bilo v sobotno dopoldne 29. januarja res nekaj posebnega. Prišli smo na idejo, da bi na tržnici predstavili smučarstvo iz Reke, ali pa natančneje – smučarstvo velikih oboževalcev zime in ljubiteljev snega prav iz Reke. Dve leti nazaj smo v podružnični šoli Reka – Pohorje predstavili knjigo in prave »Pohorske carje« ter smo tako nekako zdaj potegnili »rdečo nit« in v nadaljevanju predstavili v letu 2022 še smučarsko opremo nekoč in danes. Velika zahvala gre seveda Andreju in njegovi ekipi. Da je idila bila popolna, nam je Rajšpov Tonček pripeljal še velik kup snega, na katerem se je lahko v naravi, pod drevesi na pravem snegu pripravila nepozabna razstava. Na obisk so prišli tudi trije Pohorski carji

iz naše občine: Dolfi Rajtmajer in kar dva iz naše Reke, Andrej in Drago Rečnik. Kljub mrazu in »poplavi« virusa je dogodek odlično uspel in prav je, da se ta dogodek zapiše tudi v naše Utrinke. Vsem lepa hvala za sodelovanje, morda, ko bo prava zima v dolini, nekoč enkrat naredimo oz. ponovimo pravi Rečki smuk (Zvonkov memorial) in Pokajado v sami Reki.

➡️ Zdenka Trinko

Kdaj bodo gradili v vaši ulici?

Gradnja kanalizacijskega omrežja v okviru projekta Odvajanje in čiščenje v porečju Drave že v polnem teku

Gradnja kanalizacijskega omrežja v okviru projekta Odvajanje in čiščenje v porečju Drave – Občina Hoče - Slivnica se je že pričela. Trenutno potekajo dela po Hočki cesti v smeri Botaničnega vrta, na vrhu Kolmanove ceste v smeri proti ulici Nad motokrosom, v ulici Nad motokrosom ter na Polanski cesti pri hišni številki 142 v smeri proti Čreti ter v Rožni ulici.

V prvi polovici meseca aprila je predviden pričetek gradnje kanalizacijskega omrežja v Srednji in Mladinski ulici. V mesecu maju je predvidena gradnja po Kolmanovi cesti od križišča z ulico Nad motokrosom v smeri proti Slivnici ter navezava iz ulice Nad motokrosom proti Vilenski cesti. Pričetek del pa se predvideva tudi na Novi in Kratki ulici v Hotinji vasi.

V mesecu juniju se začne gradnja kanala ob Mariborski cesti, na Vilenski cesti, ulici Na gmajni in Obrtniški ulici.

Na vseh zgoraj navedenih trasah izgradnje novega kanalizacijskega omrežja so predvidene tudi zamenjava vodovodnih cevovodov.

Pričetek del po posameznih kanalih je opisan glede na terminski plan, ki ga je posredoval izvajalec del, sam pričetek pa je odvisen tudi od nekaterih dejavnikov, kot so vremenske in geomehanske razmere ter težav pri dobavi jaškov, zato lahko prihaja do odstopanja od predvidenega pričetka del. Občani bodo tako

pred pričetkom del v posamezni ulici o tem pisno obveščeni v obliki obvestil, ki jih bodo prejeli v svoje poštne nabiralnike. Terminalske plani so objavljeni na spletni strani občine, prav tako projektna dokumentacija za izvedbo kanalizacijskega omrežja ter zbirni karti predvidenih zamenjav vodovodnih cevovodov ter gradnja ostale infrastrukture (npr. plina, optike ...) tako za aglomeracijo Spodnje Hoče kot Radizel.

➡️ Maja Krajnc

Priključevanje na kanalizacijsko omrežje

Glede na pričetek gradnje kanalizacijskega omrežja v okviru projekta Odvajanje in čiščenje v porečju Drave – Občina Hoče - Slivnica vse občane obveščamo, da bo možna priključitev na omrežje po pridobljenem uporabnem dovoljenju. Vsak, ki se bo na kanalizacijsko omrežje moral priključiti, bo s strani Občinske uprave po pošti prejel obvestilo, povezano z vsemi potrebnimi informacijami o načinu in obveznostih iz naslova priključitve. Priključevanje pred prejetjem tega obvestila ni dovoljeno.

Prostovoljstvo mi je spremenilo življenje

Pogled Lučke Stopinšek, učiteljice angleščine v Vegecu, na delo z odraslimi

Ko sem bila mlajša, sem najprej sanjala, da bom zdravnica, ko bom velika. To željo je hitro nadomestila misel, da bom vzgojiteljica – in nekaj let kasneje sem se odločila, da bom učiteljica. Ta želja je ostala do danes, pa vendar imajo vsi trije poklici nekaj skupnega. Pri vseh delaš z ljudmi in sedaj vem, da sem že kot majhna rada delala z ljudmi, zato je prostovoljstvo v moje življenje prišlo naravno.

Že v srednješolskih letih sem veliko delala z otroki, saj sem se zraven obiskovanja gimnazije veliko neformalno izobraževala na področju vzgoje in animacije. Delavnice za otroke sem ob koncu srednje šole imela v malem prstu, in ko me je Patricija ob odprtju Večgeneracijskega centra Občine Hoče - Slivnica vprašala, če bi me zanimalo vodenje tečaja angleščine, sem kmalu ugotovila, da je to nekaj, v čemer bi se želela preizkusiti. Zdelo se mi je, da imam dovolj izkušenj in znanja, da bo to mala malica. Kmalu pa sem ugotovila, da je delo z odraslimi in starejšimi povsem drugačno od dela z otroki.

V zadnjih dveh letih sem prepričana, da so me moje učenke in učenci naučili vsaj toliko, kot sem jaz naučila njih. Od tehnik, ki so primerne za poučevanje odraslih in starejših, do načina razlage in načina dela, ki se zelo razlikuje od dela z otroki. V Večgeneracijskem centru pa še zmeraj občasno vodim kakšno otroško delavnico ali aktivnost za otroke, saj mi je tudi delo z njimi všeč.

Prostovoljstvo je tako spremenilo moje življenje na več načinov. Vsak teden komaj čakam srede, ko se vidim s svojimi »učenkami«, saj me zmeraj presenetijo in potrdijo, da je prostovoljstvo zares najlepša »služba«. Super je tudi zato, ker si lahko prostovoljec skoraj na vsakem področju in je res lahko najti področje zase.

➡️ Lučka Stopinšek

Občina podelila 27 štipendij

V letošnjem šolskem letu za vrhunske in perspektivne športnike študente ni prispela nobena vloga

Tako kot pretekla leta je Občina Hoče - Slivnica tudi za šolsko leto 2021/2022 v mesecu juniju objavila razpisa za podelitev celoletnih štipendij za nadarjene dijake in študente ter za vrhunske in perspektivne športnike. Po pravilniku za podeljevanje štipendij se podeljuje 12 štipendij za nadarjene dijake, 12 štipendij za nadarjene študente, 2 štipendiji za vrhunske in perspektivne športnike dijake ter 2 štipendiji za vrhunske in perspektivne športnike študente. Skupaj ima občina po pravilnikih predvideno, da podeli štipendije 14 dijakom in 14 študentom, to je skupaj 28 štipendij. Višina štipendij je določena na stopnjo izobraževanja.

Za šolsko leto 2021/2022 je občina na objavljeni razpis prejela skupaj 47 vlog od tega je bilo 11 vlog za nadarjene dijake, 5 vlog za vrhunske in perspektivne športnike dijake ter 31 vlog za nadarjene študente. Za vrhunske in perspektivne športnike študente občina ni prejela nobene vloge. Komisiji za

pregledovanje vlog sta vloge pregledali in točkovali po točno določenem točkovniku. Na podlagi tega sta vlagatelje uvrstili na seznam, iz katerega so vlagatelje po vrstnem redu z največ doseženimi točkami prejeli štipendije glede na objavljeni razpis. Tako je občina podelila 10 štipendij za nadarjene dijake, saj je bila ena vloga nepopolna, 12 štipendij za nadarjene študente ter 2 štipendiji za vrhunske in perspektivne športnike dijake. Za vrhunske in perspektivne športnike študente pa nobene, saj ni bilo nobene vloge. To je skupaj 24 štipendij. Ker sta ostali ne podeljeni 2 štipendiji za dijake in 2 štipendiji za vrhunske in perspektivne športnike študente, sta komisiji za pregledovanje vlog predlagali, da se podelijo 3 dodatne štipendije nadarjenim študentom.

Tako je občina skupaj podelila 27 štipendij.

➡️ Katja Arnšek Kvar

»Rada se zatečem v zavetje domače dnevne sobe«

Z mag. Moniko Kirbiš Rojs, državno sekretarko Službe Vlade RS za razvoj in evropsko kohezijsko politiko o črpanju evropskih sredstev v naši občini

Ste Štajerka, doma ste v naši neposredni bližini, v občini Slovenska Bistrica. Povejte nam najprej, kako najraje preživljate poletni dopust?

»Poletni dopust najraje preživljam v miru ob morju in v krogu najbližjih družinskih članov.«

Menda radi jadrate. Zakaj?

»Res je, zelo rada. Za jadranje me je navdušil mož, ki je po mami Primorec in od malega na morju. Prespali v mirnem zalivu, kjer v daljavi vidiš le morje in na nebu zvezde, je nekaj neprecenljivega.«

In kaj je za vas dobra zabava?

»Če sem povsem iskrena, nisem preveč za tiste prave zabave. Po napornem dnevu se rada zatečem v zavetje tople domače dnevne sobe in preberem dobro knjigo. Tudi sprehod z mojim nemškimi ovčarjem okrog jezera v domači vasi je prava sprostitelj, ki me spravi v dobro voljo. Zelo rada poklepetam s prijatelji ob kavi ali dobrem kosilu.«

Radi tudi potujete? Kateri kotiček sveta vas je doslej najbolj navdušil in zakaj?

»Najbolj me je navdušilo portugalsko mesto Porto. Znano je predvsem po svojem vinu – portovcu, številnih vinskih kletah, Eifflovm mostu (tisti Eiffel, ki je naredil tudi sloviti pariški stolp) in pisanih stavbah, ki jih namesto fasade krasijo keramične ploščice. Mesto deluje domače in romantično. Lepe spomine imam tudi na mesto Uppsala na Švedskem, kjer sem živela nekaj časa kot študentka. V preteklosti sem veliko potovala tudi službeno, zlasti po Evropi.«

Kakšna najstnica ste bili? Upornica ali vzorna učenka oziroma dijakinja?

»Mislim, da sem bila znosna najstnica, in upam, da je tudi moj oče takšnega mnenja. Zelo malo uporništva je bilo v meni. Od nekdaj pa sem precej trmasto razmišljala s svojo glavo in odkrito izražala svoje mnenje, zato sem jih nemalokrat dobila po glavi.«

Magistrica ekonomskih znanosti ste. Vse do danes sta zamenjali kar nekaj služb, tako na državni kot lokalni ravni. V kateri ste bili najbolj zadovoljni in zakaj?

»V vseh službah sem bila zadovoljna, iz vsake sem črpala nova znanja in izkušnje. Službo sem praviloma menjala, ker se mi je ponudila druga priložnost za nove izzive. Je pa res, da si pri delu na lokalni ravni bližje ljudem in njihovim težavam, ki jih moraš nujno poznati; ko delaš na državni ravni, sicer izgubiš stik z realnostjo.«

Ste strokovnjakinja za področje črpanja evropskih sredstev. Spomladi 2020 ste postali državna sekretarka za razvoj in evropsko kohezijsko politiko. Časnik Finance Manager vas je lani uvrstil med 25 najvplivnejših žensk v slovenskem poslovnem svetu. S kakšnim delom ste trenutno najbolj zaposleni?

»Že prvi delovni dan v vlogi državne sekretarke v Službi Vlade RS za razvoj in evropsko kohezijsko politiko nas je Evropska komisija pozvala, da del evropskih kohezijskih sredstev prerazporedimo v ukrepe za odpravo posledic krize zaradi pandemije COVID-19. Že prvi dan je bilo torej jasno, da so pred nami zelo zahtevni meseci. Z veliko truda sodelavcev v službi in na ministrstvih nam je uspelo preusmeriti okoli 280 milijonov evropskih sredstev za odpravo posledic pandemije v Sloveniji. Sredstva smo usmerili v krepitev zmogljivosti za odzivanje v izrednih razmerah v zdravstvenem sektorju, zagotavljanje likvidnosti podjetjem, varovanje delovnih mest, pomoč ranljivim skupinam prek dostopnih socialnih storitev in spodbujanje digitalnih tehnologij v izobraževalnem sektorju. Vodim tudi operativno delovno skupino Vlade RS, ki je med drugim pripravila slovenski Načrt za okrevanje in odpornost v vrednosti 2,5 milijarde evrov, ki ga je konec julija 2021 potrdil Svet Evropske unije. Z evropskimi sredstvi bodo izvedene številne investicije in sprejete reforme, ki naslavlajo ključne dolgotrajne izzive Slovenije. Naložbe so osredotočene predvsem na zelene cilje, za kar bomo namenili skoraj 43 % sredstev, in digitalne cilje, v katere bomo usmerili skoraj 22 % sredstev. Slovenija bo v prvi fazi koristila 1,8 milijarde evrov nepovratnih sredstev in 700 milijonov evrov posojil, usmerila pa jih bo v naslednja štiri ključna razvojna področja:

- zeleni prehod, kamor bo investirana milijarda sredstev, od tega približno polovica nepovratnih in polovica povratnih sredstev,
- digitalna preobrazba s 317 milijoni nepovratnih sredstev,
- pametna, trajnostna in vključujoča rast, kjer bo 737 milijonov evrov usmerjenih v glavnem v gospodarstvo, torej v naša podjetja ter
- zdravstvo in socialno varnost, kjer bomo 364 milijonov evrov porabili za gradnjo domov za starejše, infektivni kliniki v Mariboru in Ljubljani ter stanovanj, torej za področja,

ki so bila v zadnjih letih in desetletjih zelo zapostavljena. V zadnjih petnajstih letih recimo ni bil iz državnih sredstev zgrajen niti en dom za starejše, financirane pa so bile številne nepotrebne študije.

Trenutno smo prav tako še vedno v zelo intenzivnem obdobju evropske kohezijske politike, ko se na terenu še vedno izvaja večina projektov in programov obdobja 2014–2020. Z Evropsko komisijo in deležniki pa se pogajamo še o zadnjem paketu evropskih sredstev za to desetletje, to je večletnem finančnem okviru kohezijske politike 2021–2027.«

Kako se Evropska unija in Slovenija po vašem mnenju soočata z odpravljanjem gospodarskih in širših družbenih posledic pandemije virusne bolezni COVID-19?

»Evropska komisija je pripravila obsežen sveženj instrumentov, ki ljudem in podjetjem pomaga premagovati gospodarsko krizo, nastalo zaradi izbruha COVID-19. Dejstvo je, da je pandemija sprožila krčenje evropskega gospodarstva, kakršnega še ni bilo, in to v času, ko sta ga že pestila nizka rast in izjemno nizka inflacija. Slovenija se je s krizo borila s pomočjo desetih zakonodajnih paketov ukrepov za omilitev posledic epidemije in z evropskimi sredstvi. Danes smo tako v družbi Skandinavcev drugi v svetu pri okrevanju po gospodarski krizi, kot na podlagi zbranih podatkov ugotavlja ugledni britanski tednik The Economist. Analizirali so 23 najbogatejših držav sveta, članic Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD), ter njihov odziv na epidemijo. Naša država izstopa glede na rast prihodkov gospodinjstev in rast vrednosti podjetij. Pred Slovenijo je The Economist po petih uporabljenih merilih uvrstil le Dansko. Slovenija ima v tem trenutku eno najvišjih gospodarskih rasti in najnižjih brezposelnosti v Evropski uniji. Žal pa nas je po vsem tem napornem obdobju presenetila vojna v Ukrajini. Bitka za Ukrajino je tudi bitka za Evropo. Brez miru in stabilnosti v Evropi so tudi prizadevanja na ostalih področjih brez pravega smisla.«

Se lahko Občina Hoče - Slivnica z okolico v kratkem nadeja kakšnih evropsko financiranih projektov?

»V Občini Hoče - Slivnica imate zelo prodornega in sposobnega župana dr. Marka Soršaka. Zato je občina tudi izjemno uspešna pri pridobivanju evropskih sredstev. Z njihovo pomočjo so že bili izvedeni številni dobri projekti. Nedavno so bila odobrena evropska sredstva za sofinanciranje izgradnje ustrezne infrastrukture za čiščenje komunalnih odpadnih voda v vaši občini in za izgradnjo Južne cestne povezave IC 11 v poslovni coni. Z izvedeno investicijo bo zagotovljen večji pretok prometa znotraj poslovne cone kot tudi v neposredni bližini cone. Tako bo kraj še bolj privlačen za investitorje, hkrati pa prebivalci zaradi tega ne bodo čakali v kolonah in tudi obremenitev za okolje bo manjša.

Tako Občina Hoče - Slivnica kot vse ostale slovenske občine bodo lahko v prihodnjih letih kandidirale za evropska sredstva svežnja za okrevanje po pandemiji in sredstva v okviru večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027. Do podpore evropskih sredstev bodo upravičeni dobro pripravljene in izvedljivi projekti, ki bodo prispevali k doseganju skupnih strateških ciljev države in EU.

Zelo ponosna sem, da smo s sredstvi evropskega instrumenta React-EU podprli tudi selitev pljučnega oddelka mariborskega UKC s Hočkega Pohorja. Stara in dotrajana bolnišnica, kjer so se zdravili pljučni bolniki, se končno seli v UKC Maribor. Gradbena dela tečejo po načrtih. V izpraznjeni bolnišnici na Pohorju pa se bo uredila negovalna bolnišnica.«

Pojmujete sebe kot karieristko? Imate še kakšne posebne ambicije na poslovnem področju?

»Definitivno sem ambiciozna ter vedno razmišljam in skušam delati izven ustaljenih okvirov. Uživam v delu na področju evropskih zadev in projektov. Dolgo časa sem imela željo, da bi delala v kakšnem tujem, mednarodnem podjetju, ki se ukvarja s tem področjem.«

Dovolite, da malce še pokukamo v vaše zasebno življenje. Imate kak hobi?

»Zelo rada berem, vrtnarim, obiskujem gledališče in grem na kakšen dober koncert. Želim se naučiti dobro plesati, vendar mi do danes še ni uspelo. Sicer pa so delovni dnevi res precej dolgi, v prostem času je treba še kaj postoriti doma in za prijetnejše stvari žal zmanjkuje časa.«

Kaj še radosti vaš srce? Kaj vas navdihuje?

»Navdihujejo me preprosti, iskreni in inteligentni ljudje. Navdihujejo me tudi glasba, narava in knjige. Zelo rada imam svojo družino, prijatelje, dom in Slovenijo.«

Kakšno je vaše življenjsko vodilo? V kaj verjamete?

»Verjamem, da se vse da, če se hoče - in s pozitivnim pristopom lahko dosežemo marsikaj. Kadar mi je težko, pa me tolaži tale modrost: 'O Bog, daj mi moč, da sprejem tisto, česar ne morem spremeniti, daj mi pogum, da spremenim tisto, kar lahko spremenim, in daj mi modrost, da razlikujem to dvoje!' (Sv. Frančišek Asiški).«

➡ Aleš Andlovič

»Zase pravim, da sem človek dveh mandatov«

Z dr. Martino Rauter o presenetljivem koraku, da kandidira na prihajajočih državnozborskih volitvah

Dr. Martina Rauter je občinska svetnica od leta 2014, je predsednica odbora za gospodarstvo in turizem in od leta 2018 tudi predsednica Krajevne skupnosti Hoče. Čeprav je napovedovala že dalj časa, je marsikoga presenetila z novico, da bo na prihajajočih državnozborskih volitvah kandidirala na listi stranke Socialnih demokratov.

Martina, v naši občini ste bili izvoljeni na listi Znamo – zmoremo dr. Marko Soršak?

»Res je, še zdaj se spomnim dneva, ko se je začela ta lepa zgodba, bilo je enkrat spomladi 2014. Župan dr. Marko Soršak je imel takoj moj da, saj sva pred tem že sodelovala, in sicer pri umestitvi otroških igrišč v športnem parku v Hočah. Navdušil me je z akcijo, hitrostjo in odzivnostjo in to je bila zame edina prava pot. Zase pravim, da sem človek dveh mandatov in tega se zaenkrat držim, zato tudi ta korak. Ima pa župan in moja lista, če se lahko tako izrazim, še vedno vso mojo podporo in verjamem, da bomo v prihodnosti še naprej lepo sodelovali.«

Ljudje se vas najbolj spomnijo po dogodkih Po sončni vzhod na Pohorje v preteklih letih.

»Temu lahko samo pritrdim. Ko se kje pojavim v elegantnih čevljih, je prvi komentar, da me niso vajeni tako oblečene (smeh). To so čudoviti in nepozabni spomini, sama sem se pri organizaciji ogromno naučila. Med drugim sem od poletja 2018 do poletja 2019 ugotovila, kako se premika pozicija sončnega vzhoda – junija je nekje nad Meljem, potem pa potuje proti Slovenski Bistrici. Sama sem bila na vrhu Pohorja ob sončnem vzhodu namreč vsaj enkrat na mesec in res celostno doživljala to prebujanje narave. Po premoru lani imamo letos spet tihe želje in načrte, kaj narediti 21. junija 2022 ob 5. uri zjutraj, nekaj si bomo zagotovo spet izmislili.«

Bili ste tudi pobudnica Poletnih taborov v naši občini, s čimer ste marsikateremu staršu olajšali organizacijo poletnih počitnic.

»Ja, to je pa res. Od leta 2008 sem se na mariborski občini ukvarjala z mladimi in potem sem nekatere stvari želela realizirati tudi v domači občini. Poletni tabori in nasploh umik otrok izpred ekranov v času počitnic so bili visoko na spisku. Seveda tega ne bi mogla speljati brez podpore župana in ostalih kolegov, najbolj sem vesela, da so bile moje ideje hitro in dobro sprejete. Poletni tabori sedaj potekajo že sedem let, za letos imamo tudi v načrtu, da vsaj občasno s terenskimi delavci poskrbimo tudi za malo starejše otroke, ki varstva ne potrebujejo več, druženje pa zagotovo. Vesela sem tudi za vse vezne poti, ki so nastale v naši občini, pa da smo očistili Pohorje starih tabel in postavili nove, da smo lani v času epidemije šolarjem in dijakom razdelili bone za malico, starejšim občanom pa ob krajevnem prazniku bone za nakup na Pohorski tržnici. Veselim se tudi že 6. teka pod Pohorjem.«

Nekaj o vaših načrtih na državnem nivoju smo že lahko prebrali, čisto na kratko?

»V prvi vrsti decentralizacija in bolj uravnotežen razvoj države, pa vlaganje v trajnostno gospodarstvo in samooskrbo. Priluhniti lokalnemu okolju in omogočiti konstruktivno in čim bolj enostavno sodelovanje med lokalnim in državnim nivojem. Ponojnovno je potrebno odpreti razpravo o mariborskem letališču in zagotoviti, da se bo regija razvijala tudi s pomočjo sodobnega in učinkovitega letališča. Pa vsekakor Pohorje. Strategija za razvoj Pohorja je pripravljena, zdaj moramo skupaj z državo poskrbeti za sredstva, da se zapisano tudi izpelje.«

➡ Aleš Andlovič

Dvajseta obletnica javnega delovanja

Aprila v Botaničnem vrtu na ogled cvetoče narcise in magnolije, konec meseca pa tudi sleči ali rododendroni

Botanični vrt Univerze v Mariboru na pomlad ponovno odpira vrata za individualne ogledne. Letos smo sezono odprli v soboto, 19. marca, z vodenimi ogledi izbranih rastlinskih zbirk. V mesecu aprilu vas vabimo k ogledu cvetočih narcis in magnolij, konec meseca bodo zacvetele tudi priljubljene okrasne grmovnice – sleči ali rododendroni.

Seveda to še zdaleč ni vse, kar cveti spomladi v botaničnem vrtu. Vabimo vas, da v letu, ko praznujemo dvajseto obletnico javnega delovanja, obiščete kakšno od prireditelj, ki jih skozi vse leto organiziramo za obiskovalce vrta. Koledar prireditelj je objavljen na spletni strani: <http://botanicnivr.um.si>, prirčno vabljeni!

S članstvom v Društvu prijateljev botaničnega vrta Univerze v Mariboru pridobite letno karto za vstop v Botanični vrt in podprete organizacijo dogodkov za obiskovalce. Več informacij o članstvu lahko pridobite pred začetkom vseh organiziranih dogodkov vrta. Najdete nas tudi na eni od stojnic Pohorske tržnice, ki se ob sobotah odvija na parkirišču pred vhodom v Botanični vrt.

Letos ne zamudite Majskega sejma rastlin, v soboto in nedeljo, 14. in 15. maja med 9. in 17. uro. Več informacij o prireditvah v Botaničnem vrtu na 031 310 330, od 19. marca naprej na blagajni vrta: 051 696 272 ali prek elektronske pošte: botanici.vrt@um.si

➡ Meta Šepic Pivec

Bodimo strpni krajani

Pohvala predsednici Zdenki Trinko in vodstvu KS Reka - Pohorje

Od rojstva živim v Zgornjih Hočah, zato dobro poznam zgodovino dogajanja v kraju. Nekateri dogodki so me privedli do tega, da zapišem svoj pogled na naše novo vodstvo KS Reka - Pohorje. Predsednica Zdenka Trinko se zelo trudi, da bi se izboljšalo življenje v naši KS. Nima osebnih interesov, ampak skrbi za krajane.

Mnogi so naredili marsikaj za Občino Hoče - Slivnica, mnogi dobro poznajo zgodovino Avto-moto društva in Vodovoda in niso iskali osebnih interesov. Tako deluje tudi novo vodstvo KS; trudi se, da vsakemu posreduje odgovor, četudi ne more biti vedno pozitiven, ampak problemov je veliko in treba je potrpeti.

Če bomo strpni, če bomo pustili mladim, da tvorno sodelujejo, se bodo dogajale pozitivne stvari. Iskanje privilegijev in uresničevanje osebnih ambicij vedno ruši odnose. Pustimo, da zaživijo pozitivne pridobitve, ki ljudi veselijo – kot je npr. najnovejša telovadba v domu AMD – in ne bodimo ljubosumni, da niso naše delo, da nekdo drug uresničuje nove ideje.

➡ Hermina Turšič Krajnc

Po koncertu še urica klepeta

Rečani ob materinskem dnevu pripravili čudoviti glasbeni večer

Dajmo vse rože mami,
dajmo vsa sonca mami,
pesem, ki v nas se dramí,
dajmo, zapojmo mami.

Verzi pesnika Toneta Pavčka v nekaj besedah povedo vse. V četrtek, 23. marca, smo za vse krajanke (seveda tudi krajane) pripravili čudoviti glasbeni večer. Z veseljem so se nastopajoči odzvali našemu vabilu. Večer so nam polepšali pevci Mešanega pevskega zbora KUD Hoče pod taktirko nove zborovodkinje prof. Petre Kozar Bežan, skupina Samotarji pod vodstvom neumorne Ide Hriberšek in premierno – tokrat po dolgem premoru in v precej spremenjeni zasedbi – samo za nas v Zg. Hočah tamburaši KUD Hoče pod vodstvom Janeza Bartola. Dušo in srce so nam pogrele zapete in zaigrane pesmi, tako da je bila šolska urica zelo kratka. Ampak Rečani ne bi bili Rečani, če ne bi poskrbeli še za urico klepeta (tudi z županom dr. Markom Soršakom), za druženje ob dobri kapljici in lokalnih dobrotah kmetije Vrecl in Pekarne Štern. Bilo je lepo, nepozabno in »obkljukali« smo še en dogodek, ki bo zapisan v »zgodovini« naših Utrinkov. Hvala vsem in vsakemu posebej za sodelovanje, pomoč (telovadke TD Reka - Pohorje) in seveda obisk glasbenega večera, ki smo ga upravičeno poimenovali glasbeni koncert, ker to je bil res pravi mali koncert in lepo darilo za naše mame, kot tudi za vse ljubitelje pesmi, glasbe in lepe besede.

Naj nam bo lepa, mirna pomlad.

➡ Zdenka Trinko

Posedujete karkoli o PGD Bohova?

Bohovski gasilci praznujejo letos visok jubilej, izdali bodo bilten, potrebujejo pa vašo pomoč

V letošnjem letu PGD Bohova praznuje 90 let delovanja. Ob tej priložnosti bomo izdali bilten, ki bo zajemal delovanje društva od ustanovitve do danes. Zaradi želje, da izdamo res kvaliteten bilten, vas naprošamo, da v kolikor posedujete karkoli v zvezi z nami, da nas o tem informirate.

Dobrodošlo je vse: ustne zanimive informacije, fotografije (gasilskega doma, gasilskih vaj, požarov, vozil, veselic, proslav ...), morebitna stara gasilska oprema, listine o botrstvu, zahvale ... Zanima nas prav vse, še posebej, kar je bilo pred letom 1960.

Pišete nam lahko na PGD Bohova, Bohova 2a, Hoče, ali na info@pgd-bohova.si ali pa nas kar direktno kontaktirate na Boštjan (041 648 013) ali Gregor (041 322 094). Vsakega, ki nas bo informiral, čaka mala nagrada.

Že vnaprej se vam zahvaljujemo za sodelovanje in vas pozdravljamo z gasilskim pozdravom »Na pomoč!«

➡ Boštjan Frangež

1932
2022
90 LET

Imeli vse, kar imajo veliki

Letošnji Rečki smuk (Zvonkov memorial) na Cojzarici uspel v vseh pogledih

Andrej Rečnik in njegova super ekipa so v nedeljo, 20. marca, tudi letos odlično izvedli tradicionalni Rečki smuk. S tem so »uradno« zaključili letošnjo smučarsko sezono in zaključili rdečo nit predstave smučarije na Pohorski tržnici. Prijavljenih je bilo kar 70 tekmovalcev, najmlajši star komaj dve leti, najstarejši pa čez 80 let.

Na lepo sončno, čeprav hladno nedeljo, je na Cojzarici bilo izvedeno prijateljsko smučarko tekmovanje. Seveda ni bil namen, kdo bo najhitrejši: namen Rečkega smuka je udeležba, spust po hribu in vsak tekmovalac prejme leseno medaljo. Natalija je

pripravila čudovito gobovo juho, seveda s pravimi pohorskimi gobami. »Sina z Branika« je poskrbel za dobrote z žara in je tudi vidno užival ob dobri glasbi. Za pijačo je bilo poskrbljeno na Cojzarici. Z eno besedo – imeli smo vse, kar imajo veliki – in ponovno smo dokazali, da se z dobro voljo, malo nostalgije na stare zime da pričarati lep pohorski smučarski dogodek. Rečani so oz. smo ponovno dokazali, da v Reki živi in bo živela smučarija, zato hvala Rečnikom za lepo nedeljsko dopoldne in drugo leto na ponovno snidenje.

➡ Zdenka Trinko

Občinske pohodne poti skozi objektiv

Naša občina nudi dvanajst poti – od pohorskih gozdov do ravninskih sprehodov po Dravskem polju

Naša občina nudi veliko pohodnih poti med mogočnimi pohorskimi gozdovi in vse do ravninskih prijetnih sprehodov po poteh Dravskega polja. Dvanajst poti, ki razkrivajo lepote naše občine in nam nudijo preživljanje časa na prostem in kvalitetno druženje z našo družino in prijatelji, zbranih na letnem kole-

darju, smo vsi prejeli v naše nabiralnike ob koncu leta 2021. V našem društvu smo se odločili, da s člani in simpatizerji obhodimo vse opisane poti ter v objektiv zajamemo lepoto naših krajev. Za nami sta že dva pohoda po naši prelepi občini in veselimo se vseh nadaljnjih deset pohodov. Z vami delimo nekaj utrinkov, lepota narave naše občine pa je najlepša, če se sami prepričamo o njej in gremo na pot.

➡ KUD Galerija Antavi

Nadgradili poligon

Gasilci bodo letos ponovno pregledali 340 občinskih hidrantov

Leto 2021 je za nami, čas epidemije pravzaprav skozi celo leto. Vsem je otežila življenje, vsakdanje delo in predvsem stare navade. Na srečo je sedaj virus »v izteku« in upamo, da ga dokončno premagamo. Čas je, da se po dveh letih življenje vrne v stare tirnice.

Lansko leto je bilo tudi na nivoju gasilskega občinskega poveljstva zelo malo aktivnosti. Imeli smo manj vaj in izobraževanj, smo pa redno izvažali na vse intervencije in pomagali vam, ko ste nas potrebovali.

Konec leta smo v skladu s sklepom poveljstva dokončno uredili in nadgradili gasilski poligon v Bohovi. Postavili smo še dva mala kontejnerja, vgradili smo vrata, okna, stopnice, ograjo, sprinkler sistem in zaščitno pločevino s toplotno ognjevarno izolacijo. Vložek v modifikacijo je bil dobrih dvajset tisoč evrov, kar smo tudi na sestanku GPO junija 2021 planirali in sprejeli. Financiranje je potekalo preko občinske Civilne zaščite. Poligon sicer stoji na DARS-ovem zemljišču in za uporabnino in premične, kontejnerjev, plačujemo najemnino. Na poligonu smo lani gostili praktične vaje GZ Maribor za višjega gasilca. Inštruktorji so zelo navdušeni nad poligonom. Do poletja imamo rezerviranih že deset terminov, tudi od društev izven naše gasilske zveze. Kontejnerji ne omogočajo samo vaje gašenja notranjih požarov, ampak zaradi kompleksnosti tudi preiskovanje, iskanje oseb, delo z lestvijo ... V začetku marca smo že preizkusili kontejnerje. Toplota ni prebila toplotne izolacije, to pomeni, da smo ga dobro zavarili. V zmanjšani ekipi smo trenirali gašenje notranjih požarov. Le-te vaje izvajamo v strogem redu in disciplini. Vedno so prisotni inštruktorji, gasilci imajo vso potrebno opremo, vedno imamo po dva vira vode. Zelo bomo zadovoljni, če nam uspe letošnji plan realizirati. Na vaji v Dogašah bomo spoznali varno delo na strehah, notranji požar bomo gasili na poligonu, za delo na višini bomo plezali po plezalni steni v Bohovi, imeli bomo vajo vodenja, predavanje, vajo evakuacije, občinsko vajo in nenapovedano vajo.

Konec leta smo imeli velik požar na Hočkem Pohorju oziroma naselju Bolfenk. Ob analizi smo sklenili – in nato dali vsem

uporabnikom, inšpekciji, dimnikarjem in upravniku obvestila o nevarnih kaminih in dimnikih. Sicer je to že tretji podoben požar v 14 letih.

V teku je izvedba hidranta pri Bolfenku, ki bo napajen iz zasneževalnega sistema. Vključena je tudi JGS MB oz. Občina Maribor, saj je tudi v njihovem interesu, da imamo dovolj vode na Pohorju.

Letos bomo ponovno po treh letih v organizaciji Mariborskega vodovoda pregledali 340 hidrantov. Toliko jih imamo namreč v naši občini, ki se napajajo iz njihovega sistema. Sem niso prišteti hidranti, ki so na vodovodnem sistemu občine.

In kakšno bo letošnje financiranje? Za redno delovanje društev bo tudi letos namenjeno 46 tisoč evrov, za funkcioniranje gasilske zveze pa 9.933 evrov, skupaj 56 tisočakov.

Decembra 2020 smo uspeli sprejeti Načrt razvojnih programov 2021–2030. Le-ta nam omogoča nemotene nakupe gasilske opreme ter naših osnovnih vozil, GVC16/25. Na leto tako potrebujemo 76.831 evrov. Lani, letos in še dve leti moramo izdatno financirati PGD Hotinja vas, saj bo leta 2025 njihovo vozilo GVC16/25 staro 25 let in bodo potrebovali novo.

Poveljstvo je konec leta potrdilo nakup avtocisterne AC16/70 za PGD Hoče. S tem smo že izpolnili srednjeročni plan NRP-ja. Naj povem, da smo domača tri gasilska društva lahko zadovoljna v primerjavi z marsikaterim društvom po Sloveniji. Naša občina namenja kar nekaj sredstev za naše nemoteno delovanje in razvoj.

Lani smo skupno imeli 51 intervencij, stroški enot so bili 24.078 evrov, skupaj z ostalimi gasilci iz drugih društev smo porabili 1005 ur prostega časa.

Smo v času obrezovanja dreves in čiščenja okolice. V zadnjem času imamo precej požarov v naravi; naprošamo vse, da upoštevajo prepoved kurjenja v naravi. Požar se v vetrovnem in suhem vremenu zelo hitro razširi.

➡ Boštjan Frangež

Spoznajmo begunce iz prve roke

V pilotni projekt Embracin je vključenih 9 posameznikov iz Irana in Sirije

Občina Hoče - Slivnica je partnerica na evropskem projektu Embracin - Izboljšanje integracije migrantov v Evropi s pristopom »od spodaj navzgor« z aktivno participacijo lokalnih prebivalcev. Skupaj z RKS - OZ Maribor izvaja aktivnosti in ustvarja možnosti, da se lokalni prebivalci in priseljenci spoznavajo in izmenjajo nekaj besed, idej, izkušenj. K projektu, ki bo trajal do konca leta 2022, smo formalno pristopili februarja lani, junija pa smo pričeli delati z uporabniki in uporabnicami.

Namen projekta Embracin je, med drugim, pripraviti učinkovit model integracije priseljencev v lokalno okolje. Zato delamo z manjšo skupino ljudi, teh je devet, kjer uporabljamo personaliziran pristop. Posameznike in posameznice obravnavamo celostno in jih spodbujamo, da tudi sami sokreirajo svoj integracijski načrt. Na takšen način jim omogočimo, da so aktivni in se učijo načinov, kako si lahko pomagajo sami.

Pomemben vidik je tudi vidnost v lokalnem okolju. Pri projektu ustvarjamo možnosti, da se naši uporabniki in uporabnice udeležijo javnih dogodkov, predstav in ostalih aktivnosti. Tako lahko lokalni prebivalci spoznajo begunce iz prve roke, se z njimi medkulturno povežejo, izmenjajo informacije, razbijajo predsodke in polarizacijo v družbi.

Lani smo, denimo, ob svetovnem dnevu beguncev (20. junija) organizirali krvodajalsko akcijo za vse migrante, migrantke in sodelavce, sodelavke na področju migracij. Udeležili so se je štirje begunci. Letos nameravamo ponovno organizirati podobno akcijo. Avgusta smo šli na celodnevni izlet na morje in spoznavali Slovenijo. Na Pohorski tržnici smo predstavili jedi in recepte iz iranske kuhinje. Ogleдали smo si nekaj filmov v sklopu Ljubljanskega filmskega festivala v Mariboru. Šli smo v gledališče. Decembra smo skupaj s Slovensko filantropijo obdarili otroke uporabnikov v sklopu projekta Božiček za en dan.

Tesno sodelujemo z VeGeC-om Občine Hoče - Slivnica in Pohorsko tržnico. V februarju smo priredili dve predavanji, kjer so se uporabniki in uporabnice predstavili kraje, od koder prihajajo. To sta bili odlični priložnosti za medkulturno izmenjavo in krepitev medkulturnih kompetenc.

V marcu smo obeležili začetek pomladi ali enega izmed najstarejših praznikov na svetu »Nowruz«. To je iranski in kurdski praznik novega leta. Sledijo še kulinarčne in šiviljske delavnice, saj imamo v skupini izvrstne kuharice in izkušene šivilje ter krojače.

Kdo pa so naši uporabniki? Ker je projekt raziskovalni, ne nudimo

storitev vsem, ampak delamo na manjši skupini ljudi in testiramo prilagojeni načrt integracije. V naš pilotni projekt je vključenih devet posameznikov iz Irana in Sirije. Naši uporabniki so begunci. Kdo pa so begunci? Begunci so osebe, ki imajo v Sloveniji priznano mednarodno zaščito ali azil. To so osebe, ki so morale zapustiti svoje države, da bi si rešile življenje. Najbolj pogosti vzroki prisilne migracije so vojna, preganjanje zaradi osebnih okoliščin, trpinčenje, škodljive tradicionalne prakse in podobno. Vsaka prošnja za mednarodno zaščito se obravnava individualno in mora biti utemeljena ter podprta z dokaznim materialom. Vsaka oseba ima torej svoje razloge za mednarodno zaščito.

Begunci pridejo v Slovenijo na različne načine. Ali iregularno, regularno ali pa preko različnih programov. Naši uporabniki iz Sirije so prišli preko dveh mednarodnih programov. Eden je Evropska relokacijska shema za solidarnostno prerazporeditev beguncev v Evropski uniji. Države EU so izbrale potencialne begunce, torej prosilce za azil, iz Grčije in Italije. Do marca 2018 je Slovenija sprejela 253 prosilcev za azil.

Drugi program pa je trajna preselitev beguncev iz držav azila v drugo državo kot dolgoročna rešitev. To je program Združenih narodov. Slovenija je leta 2018 trajno preselila 34 sirskih beguncev iz Turčije. Begunci imajo v Sloveniji stalno prebivališče in vse socialne ter ekonomske pravice, ki iz tega izhajajo. Enako kot državljanji se vključujejo v šolanje, na trg dela, v zdravstveni in socialni sistem. Tukaj si trudijo ustvariti svoj novi dom in mi jim pri tem pomagamo. Na naših aktivnostih dajemo poudarek učenju in uporabi slovenskega jezika. Uporabniki in uporabnice projekta so povedali, da jim program zelo koristi, saj delamo v manjših skupinah in z osebnim pristopom. Ker imamo na delavnicah kulturnega mediatorja, razumejo slovnico in si lažje zapomnijo nove besede. S tem ko se učijo uporabe jezika v vsakodnevnih situacijah, se počutijo samozavestnejše. Najbolj pa jim je všeč interakcija z lokalnimi prebivalci na dogodkih. Zelo jih je veselilo, ko so ljudje spoznali razliko med ekonomskimi in prisilnimi migracijami ter kaj sploh pomeni biti begunec. Vsi si želimo več medkulturnih dogodkov in ozaveščanja. Vsi se vseskozi učimo in izmenjava znanj ter življenjskih izkušenj nas lahko samo bogati.

Vabim vas, da spremljate urnik VeGeC-a in Pohorske tržnice ter se nam pridružite!

➡ Marina Vrhovac

Z analizo tal lahko privarčujemo

Ko so cene mineralnih gnojil poskočile v nebo, je strošek analize in gnojilnega načrta minimalen

Koliko hranil vsebujejo tla, nam lahko pove samo analiza zemlje. Jeseni po spravilu pridelka ali spomladi pred začetkom gnojenja je pravi čas, da jo naredimo. Vsak pridelovalec mora vedeti, s koliko hranili v tleh razpolaga, da bo vedel, kako gnojiti. Še posebej pomembno je to v današnjem času, ko so cene mineralnih gnojil poskočile v nebo. Za samo ekonomično pridelavo je strošek analize in gnojilnega načrta minimalen. Cena se na hektar giblje nekje med 8 do 10 evrov. Lahko pa s tem privarčujemo kar nekaj denarja pri samih gnojilih, ki jih uporabljamo v preveliki meri.

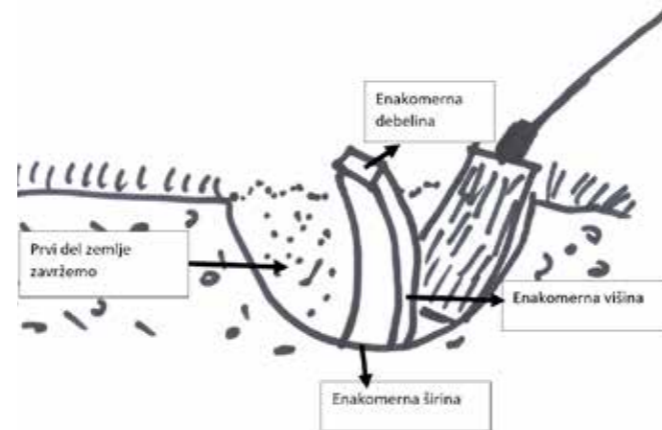
Zelo pomemben je odvzem vzorca

Najprej moramo pravilno vzeti vzorec. Vedno se zavedajte, da v laboratorij prinesete 1 kg zemlje, ki predstavlja zemljo na celim GERKu (njivi). Na njivi, ki ima 1 ha površine, je v globini 25 cm, kolikor naj bi bilo tisto poglavito območje koreninskega sistema rastlin, cca. 5000 ton zemlje (odvisno povsem od tipa zemlje in vlažnosti). To predstavlja vaš odvzeti kilogram. Če torej vzorec ni pravilno vzet, ste prav tukaj naredili največjo napako.

Torej, če želite pravi podatek, koliko je rastlinam dostopnih hranil v tleh v danem trenutku, je potreben pravilen odvzem vzorca zemlje. Pravilno pomeni, da odvezamo vzorec enakomerno po celotni površini njive in enakomerno tudi v globino. Zato je najpraviše, da je vzorec vzet s sondo, ki si jo lahko sposodimo tudi v laboratorijih za analizo tal. Lahko pa tudi uporabimo lopato za prekopavanje (štihanje). Lopata mora biti štirikotna. Tako lahko vzamemo vzorec enakomerno, po vsej globini. Najprej odstranimo zgornjo plast in z lopato naredimo luknjo, nato pa po ravnem robu le te odrežemo enako debel kos zemlje, ki ga damo v vedro ali drugo posodo. Na manjši njivi vzamemo vsaj 15, na večji pa 20 takih vzorčkov. Izogibamo se robovom njive. Zemljo v vedru nato zdrobimo in zelo dobro premešamo, nato pa približno 1 kg damo v vrečko,

ki jo opremimo s podatki o vzorcu zemlje. Analizo tal delajo laboratoriji Kmetijsko-gozdarskih zavodov. Za pridelavo vrtnin, poljščin in strokovni gnojilni nasvet je zelo pomembno opraviti analizo osnovnih parametrov: pH, fosfor, kalij in humus.

Rezultati analize

Vsebnost posameznih hranil različno vpliva na rast in razvoj rastlin. Vsaka rastlina ima svoje zahteve, zato ji moramo nuditi pravo količino hranil, če želimo doseči pričakovani pridelek. **Potrebno se je zavedati, da je za rastline slabše in imajo več težav, če je vsebnost hranil previsoka.** V tem primeru prihaja do neravnovesja v prehrani rastlin, posledično pa običajno do številnih fizioloških motenj. Zaradi tega so rastline občutljivejše na bolezni, pa tudi škodljivci jih raje napadajo. Kar se tiče vsebnosti hranil v tleh velja, da premalo hranila pomeni le nekoliko nižji pridelek, preveč hranil pa pogosto velike težave, posebej če je preveč samo enega hranila. Na analizi tal je pokazatelj založenosti tal z rastlinam dostopnimi hranili (A-E). Črka C pomeni tisto založenost tal s posameznim hranilom, ki bi si jo želeli. Črke (A ali B) pomenijo, da je v tleh premalo hranil in je potrebno tlem dodati hranila. Če sta pa ob posamezni vsebnosti hranila zapisana črka D ali E, potem je hranila preveč. Če je založenost označena s črko E, potem vsaj leto ali dve ne gnojimo, v nadaljevanju pa nekaj let uporabimo polovico manj gnojil, ki smo jih uporabljali doslej. Tudi ob črki D občutno zmanjšamo količino uporabljenega hlevskega gnojila ali drugih organskih gnojil. Odmerki hranil glede na rezultat kemične analize in zahtev kulture, ki jo želimo pridelovati, pa se točno določijo z gnojilnim načrtom, ki ga lahko pripravi strokovna služba za kmetijstvo.

Mejne vrednosti za fosfor po Al metodi analize tallzobimo se robovom njive. Zemljo v vedru nato zdrobimo in zelo dobro premešamo, nato pa približno 1 kg damo v vrečko, ki jo opremimo s podatki o vzorcu zemlje. Analizo tal delajo laboratoriji Kmetijsko-gozdarskih zavodov. Za pridelavo vrtnin, poljščin in strokovni gnojilni nasvet je zelo pomembno opraviti analizo osnovnih parametrov: pH, fosfor, kalij in humus.

mg P205/100 gr tal	Oznaka založenosti	Opomba
0-6	A	zelo slaba založenost
6-11	B	slaba preskrbljenost
12-25	C	primerna založenost
26-40	D	čezmerna založenost
nad 40	E	ekstremna založenost

Tabela: Mejne vrednosti za fosfor in kalij v tleh – Al metoda

Organska snov v tleh

Organska snov v primernih vremenskih razmerah razpade v humus. Le ta pa mineralizira in razpada naprej do rastlinam dostopnih hranil. Zato je potrebno organsko snov v zemljo vedno dodajati. Vsebnost organske snovi v tleh je izredno pomembna, saj brez nje v tleh ni življenja. Enako kakor pri vsebnosti hranil v tleh pa je preveč organske snovi v tleh lahko vzrok težav, predvsem gnitja rastlin. Zemlja, idealna za pridelavo poljščin, naj bi vsebovala od 3-5 % organske snovi. Če analiza tal pokaže več kot 9 %, potem je nujno potrebno občutno znižati uporabo organskih gnojil. Če pa je analiza pokazala manj kot 3 % humusa, potem je seveda potrebno v tla zadelati čim več organske mase.

pH tal

Kislost tal je zelo pomemben podatek o lastnostih tal. Učinkovito sprejemanje hranil je močno odvisno od pH tal. Za ustrezno prehajanje hranil v rastlino so najugodnejši zmerno kislila tla pH vrednost (5,6-6,7). Vsaka kultura ima za rast in razvoj optimalno območje kislosti tal. Pri vrednosti pH nad 7 so namreč nekatera hranila rastlinam zelo slabo dostopna. Čeprav nam analiza tal kaže, da je v tleh dovolj hranil, jih rastline ne dobijo. To je posebej značilno za hranila fosfor in bor, zmanjšuje se tudi dostopnost kalija in bakra, podobno pa velja za dostopnost hranil pri nizkih vrednostih pH. Pri neidealnih vrednostih pH je v tleh tudi napačna mikroflora, torej napačni mikroorganizmi. Prav to pa negativno vpliva tako na dostop hranil v vrtnine kakor na odpornost samih vrtnin. Tako se še dodatno zapletemo v povečane vsebnosti hranil v tleh. Z apnenjem izboljšujemo prekislila tla oziroma dvigujemo pH tal. Če pa je pH že previsok, v nobenem primeru ne smemo apniti, kljub temu da apno izboljšuje tudi nekatere druge parametre tal. Te izboljšujemo na drug način. Previsok pH tal je težje znižati. Za zakisanje tal uporabljamo gnojila s kisloto reakcijo.

Preverjanje rezultatov analize

Analiza tal je natančna, če se izvaja v času, ko zemlja ni mikrobiološko aktivna, torej pozimi. Če želite preveriti po nekaj letih, ali je pravilno gnojenje izboljšalo stanje hranil v tleh, ponovite analizo po štirih ali petih letih v istem času (datum) in po možnost tudi po tem, ko je poleti na njivi rastla ista rastlina. Parametrov kakovosti tal namreč ni mogoče popraviti v kratkem času.

mg K20/100 gr tal			Oznaka	Opomba
Lahka tla	Srednje težka tla	Težka tla		
0-8	0-12	0-14	A	zelo slaba preskrbljenost
9-15	13-19	15-22	B	slaba preskrbljenost
16-25	20-30	23-33	C	primerna založenost
26-35	31-40	34-45	D	čezmerna založenost
nad 35	nad 40	nad 46	E	ekstremna založenost

Tabela: Mejne vrednosti za kalij po Al metodi analize tal

Zemlja je naše največje bogastvo. Za vsakega pridelovalca mora biti tudi osnovna dobrina, s katero dela. Vsako gnojenje je poseganje vanjo. Zato ne smemo gnojenja jemati kakor nekaj enostavnega in neškodljivega, tudi kadar gnojimo samo z organskimi gnojili. Žal se namreč v ekološkem kmetijstvu pogosto srečujem s takim razmišljanjem, saj s hlevskim gnojem ne morem narediti nič narobe. Pa lahko, saj so organska gnojila zaloga hrane za dalj časa. Preveč hranil rastlinam veliko bolj škodi kakor premalo. Analiza tal je osnova za strokovno gnojenje. Samo strokovno gnojenje pa ohranja zemljo v dobrem stanju, obenem pa zagotavlja visok in kvaliteten pridelek. Zato naj ne bo analiza tal namenjena samo tistim, ki jo morajo imeti zaradi ukrepov kmetijske politike ali zaradi potreb po certifikatu, ampak osnova za vse pridelovalce.

Kako najbolje izkoristiti organska gnojila

Če želimo organska gnojila izkoristiti v njihovi polni vrednosti, moramo z njimi pravilno ravnati. Z uporabo dodatkov, ki omogočajo pravilno fermentacijo organskega gnojila, si lahko v teh gnojilih zagotovimo tudi 10-12 % več hranil. Z uporabo dodatkov izboljšamo pH gnojila in tako površin ne zakisujemo. Organska gnojila so z dodatki manj agresivna do talnih mikroorganizmov in deževnikov in pri razvoju gnojivke na zelene površine ne prihaja do ožigov rastlin. S fermentirano gnojivko se močno zmanjša patogenost gnojene krme. S tako obdelanimi organskimi gnojili dvigujemo vsebnost humusa v tleh. Prav tako zmanjšujemo smrad tako obdelanih organskih gnojil. Hranila se izpirajo v manjših količinah in so rastlinam dlje časa dostopna. Na tržišču je kar nekaj ponudnikov teh pripravkov. Prav tako je pomembno, da po razvoju organskih gnojil le ta zadelamo v tla v najkrajšem možnem času. S tem pripomoremo k zmanjšanju izgub predvsem zaradi izhlapevanja. Še primernejša je inkorporacija organskih gnojil direktno v tla. V tem primeru izgube zmanjšamo na minimum.

➡ Timotej Horvat

Cvetni prah v zraku

Izpostavljenost alergenom v veliki meri vpliva na produktivnost zaposlenih

Podnebje in njegova vsakodnevna pojavna oblika – vreme – vplivata na naravno okolje, a tudi na dejavnost, počutje in zdravje ljudi. Glede na podnebne spremembe lahko vreme močno odstopa od pričakovanih povprečnih razmer. Vsakokratne vremenske razmere določajo, kdaj se začnejo posamezne fenološke faze (razvojni cikel rastlin) in tako vplivajo na začetek, trajanje in morebitne posledice in vrhe obremenjenosti zraka s cvetnim prahom. Med kazalci okolja se tako spremlja tudi alergijski rinitis, ki je posledica izpostavljenosti alergenom in v veliki meri vpliva na produktivnost zaposlenih. Podobno velja tudi za astmo in konjunktivitis.

Alergeni cvetni prah lebdi v zraku, sproščajo ga v naravi razširjene rastline v velikih količinah, veter pa jih lahko raznaša na daljše razdalje. Na spletnih straneh Nacionalnega laboratorija za zdravje, okolje in hrano (NLZOH) lahko spremljate semafor obremenitve zraka s cvetnim prahom v preteklem tednu (<https://www.nlzoh.si/storitve/cvetni-prah/semafor/>), prav tako pa tudi napoved za naslednji teden (<https://www.nlzoh.si/storitve/cvetni-prah/napoved/>). Obe napovedi vam lahko ponudita informacije, s katerimi se lahko pravočasno zaščitite pred vplivom naravnih alergenov.

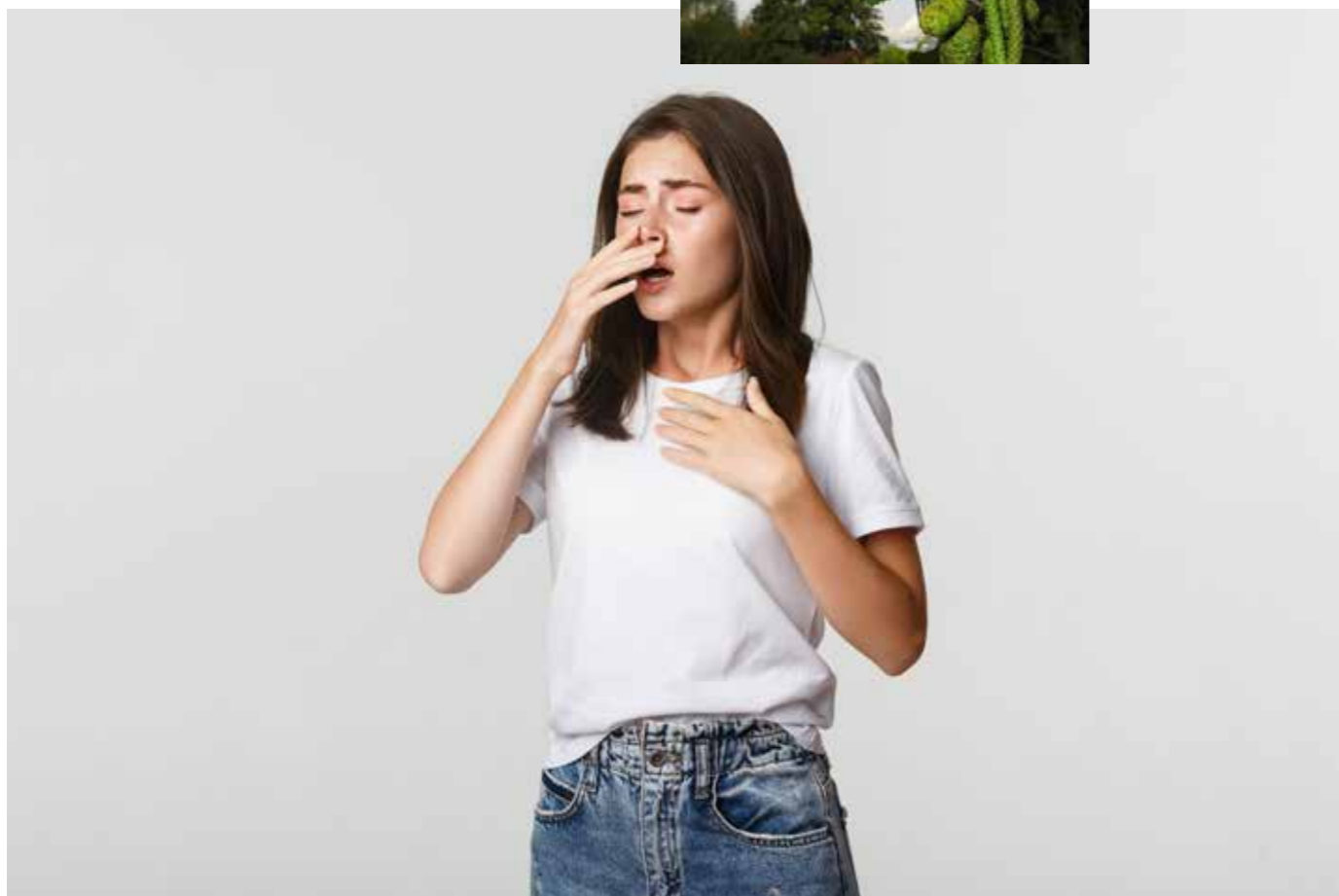
Cvetnemu prahu se je med sezono cvetenja nemogoče izogniti, lahko pa prilagodimo naš vedenjski vzorec, s katerim bomo zmanjšali izpostavljenost alergenom in tako zmanjšali breme bolezni. Priporočljivo je, da se naučimo spoznavati rastline, ki nam škodijo, opazovati njihov razvoj in cvetenje. Informacije o cvetenju moramo poiskati dovolj zgodaj, še preden postanejo znaki bolezni intenzivni, saj določene vrste cvetijo že pozimi

(jelša, leska). Po večini je vir cvetnega prahu lokalni in se običajno poseda v bližini rastlin, le majhen odstotek je dobro ploven in se širi na večje razdalje.

V notranje prostore ga prenesemo z odpiranjem oken in vrat, obleko in obutvijo. Izogibajmo se torej mehanskemu prezračevanju prostorov, za sajenje v okolici bivalnih prostorov izbirajmo manj vetrocvetnih dreves oziroma rastline, ki sproščajo manj cvetnega prahu. Bolezen lahko nadziramo le, če se skušamo čim bolj izogniti poznanim alergenom in si po potrebi pomagamo z zdravili.

Uporabljajmo spletni Dnevnik cvetnega prahu (<https://www.pollendiary.com/Phd/sl/start>), ki temelji na pripravi modelov za napovedovanje obremenitev zraka s cvetnim prahom. Z dnevnikom se lahko na enostaven način ugotavlja povezava med simptomi bolezni in obremenitvijo zraka s cvetnim prahom v določenem kraju.

← Irena Kozar

Z novo zborovodkinjo

Profesorica Petra Kozar Bežan nadaljuje tradicijo zborovskega petja v Hočah

Kulturno-umetniško društvo Hoče tudi v času epidemije deluje. V sekcijah društva v skladu s priporočili za preprečevanje širjenja virusa izvajamo svoje dejavnosti. Pohorski rogisti vadijo igranje na rogove, tamburaši trzajo na tamburicah in pevski zbor na vajah ubrano prepeva. Nič nas ne more ustaviti. Ljubezen do glasbe nam daje moč, da ne odnehamo. Ljubiteljska kultura v teh čudnih časih stagnira. Prepoved nastopanja, nošenje mask in obvezna razdalja so zahtevale temeljito preobrazbo njenega delovanja. Mešani pevski zbor KUD Hoče je v tem času doživel največjo spremembo. Kljub okrnjenim vajam in brez nastopov je ob prehodu leta zbor prevzela nova zborovodkinja. Našli smo jo kar na Bohovi. Profesorica glasbe Petra Kozar Bežan je domačinka, ki ji ni vseeno kaj se dogaja v domačih Hočah. Sama prizna, da se ji je s tem uresničila ena izmed njenih želja. Povprašali smo jo, kakšen je bil prvi vtis ob srečanju z zborom? »Mešani pevski zbor KUD-a Hoče je od nekdaj veljal za enega izmed kvalitetnejših pevskih sestavov. K temu sta v veliki meri prispevali dolgoletni zborovodkinji Darinka Teršek in Saša Aberšek Košar.

V zvoku zbora je moč zaznati dolgoletno povezanost in pozitivno energijo med pevci. To v veliki meri prispeva k ubranosti pevskih glasov. Že na prvi vaji, ki smo jo imeli 10. 1. 2022, sem začutila, da so pevci pripravljani slediti mojemu vodenju, da so odprti za novosti, predvsem pa, da je v njih goreča želja, ki hrepeni po skupnem ubranem zborovskem petju. To me je prevzelo, kakor me je prevzel tudi njihov topli in prisrčni sprejem.«

In kako smo pevci doživeli prve vaje z novo zborovodkinjo Petro? Pevci smo z velikim zanimanjem pričakovali prve vaje. Z novo zborovodkinjo je k zboru prišlo tudi nekaj novih pevcev. Po uvodnem spoznavanju smo na naše veliko presenečenje najprej začeli z razgibavanjem in dihalnimi vajami. Dobro počutje je predpogoj za sproščeno prepevanje. Tudi opevanje je bilo za nas nekaj posebnega. Umetelno oblikovanje posameznih glasov in tonov, povezanih v napeve, je bilo za nas novo in zahtevno, predvsem pa koristno. In potem učenje posameznih pesmi po delih in posameznih glasovih. Prve vaje smo zaključili polni dobrih vtisov, pripravljani na nove izzive.

Zanimivo je, kako Petra izbere repertoar oziroma pesmi za zbor: »Pevski repertoar mora vsebovati več elementov. V prvi vrsti mora biti všečen pevcem, kajti le tako ga bodo pevci sprejeli in odpeli »z dušo«, kot radi rečemo. Posledično bo to začutila publika in med nami se bo vzpostavila magična vez navdušenja. Naloga zborovodje je, da najde takšne pesmi in da skozi njih izrazi lastni umetniški jezik ter dopusti, da se v njem izražajo tudi pevci. To je pot, ki nas bo pripeljala do kolektivne pripadnosti: »Vsi za enega, eden za vse.« V današnjem času se ta miselnost opušča, saj so nas posledice pandemije pripeljale do pretirane individualnosti, kar pa za delovanje zbora in posledično tudi družbe ni dobra praksa.

Izbor pesmi bom torej usmerjala v ljudi. V okolje, kateremu pripadam. V vrednote, v katere verjamem in zaupam, ter v življenje tukaj in zdaj.«

Za pevce je zelo pomembno kaj pojemo. Vaje smo začeli s Prešernovo Zdravljico, saj se je bližal kulturni praznik, Prešernov dan. Pevci se zavedamo, da je Slovenska himna najpomembnejša pesem, ki jo mora res dobro zapeti vsak zbor. Zavedanje pripadnosti svojemu narodu se pozna prav ob prepevanju

Zdravljice. Za nadaljevanje je Petra izbrala pesmi, ki smo jih prepevali že pred njenim prihodom. Pevci najraje pojemo o naravi, domovini in ljubezni, od narodnih do umetnih slovenskih pesmi, popevk in tujih pesmi, prirejanih za zborovsko petje. Z novo zborovodkinjo je zapihal nov veter, ki nam pevcem dobro dene. Petra nam je še povedala kaj pričakuje od zbora:

»To vprašanje bi se lahko glasilo tudi drugače. Kaj zbor pričakuje od mene in kakšna je vizija pevcev? Menim, da mora naša vizija biti skupna, kajti le tako bomo uspešni.

Kot zborovodkinja pa lahko rečem, da si želim, da bom s pevci vzpostavila pristen stik in da jih bom navdihovala ter navduševala za kvalitetno in ubrano petje. Želim si, da dolgoletna zborovska tradicija posvetnega petja v Hočah ne zamre in da se nam v bližnji prihodnosti priključijo novi, mladi pevci. Prepričana sem, da je v naši občini skritih veliko dobrih pevcev in pevk. Morda nimajo časa, da bi se nam pridružili, morda nimajo poguma? Draga pevka, dragi pevec, vzemi si čas, zberi pogum in pridi med nas, kajti živiš sedaj!«

Pevci smo veseli ljudje in za nas je življenje ena sama pesem. Pojemo, ker je petje poezija življenja, ker je svoboda mišljenja in ker nam petje sprošča dušo. Ko pa zapojemo skupaj pod dobrim strokovnim vodstvom, nastane čudovito ubrano petje, ki poslušalcem ogreje srce.

Tako mešani pevski zbor KUD Hoče z novo zborovodkinjo profesorico Petro Kozar Bežan nadaljuje tradicijo zborovskega petja v Hočah.

← Breda Germ

Spet zvenijo tamburice

Tamburaši KUD Hoče pripravljeni za nastop

Tamburica je ljudsko glasbilo z dolgoletno tradicijo. Spada med brenkala. Na strune se brenka in preigrava s trzalico. Poznamo več vrst tamburic. Običajno je to najmanjša bisernica in malo večji brač. Tamburice najlepše zvenijo, ko zaigrajo v skupini ali orkestru, z njimi se lahko igrajo vse glasbene zvrsti. Za tamburaške skupine so posebej napisane ljudske pesmi, ob katerih se zapoje ali zapleše. Veliko je tudi priredb v sodobni glasbi. V Sloveniji je bila napisana prva opera na svetu za tamburaški orkester. Tamburaštvo je najbolj priljubljeno v Beli krajini. Njihovi folklorni ansambli v čudovitih belih narodnih nošah so poznani po celem svetu.

Ta lepa muzika se je uveljavila tudi v Hočah. Pred štiridesetimi leti so se pri KUD Hoče zbrali somišljeniki in začeli trzati na tamburice. Na vsaki prireditvi so nas razveseljevali tamburaši pod vodstvom Milana Kvasa. Njihova tradicija se nadaljuje še danes. V majhni sobici KUD Hoče se vsak torek zberejo tamburaši in preigravajo svojo glasbo. Na eni od njihovih vaj sem jih zmotila, jim prisluhnila in z njimi na kratko poklepetala. Vodja Janez Bartol je takoj povedal, da so pred nekaj leti skoraj razpadli. Vendar so vztrajali z iskanjem novih članov in uspeli. Danes so poleg Janeza, ki igra na drugi brač, v skupini še: Boštjan Lorbek na bisernici, Mojca Zupan Meglič in Aleš Meglič na prvem braču, Vlado Špurej na kitari, Konrad Bezjak na basu in Aleš Pintarič na kahonu. Poleg igranja vsi tudi zapojejo.

Zanimalo me je, kakšen zvok imajo posamezne tamburice: V osnovi se instrumenti delijo na melodični in ritmični del. Melodija se igra na bisernice in brače. Bisernica je najmanjša in melodija na njej je vsaj za oktavo višja kot pri večjih bračih. Več kot je glasbenikov, bolj poln je zvok, saj vodilno melodijo dopolnjujejo še ostali glasovi. Glede na to, kateri glas se na instrument igra, se ti delijo na 1. in 2. bisernico oz. 1., 2. in 3. brač. Klasično tamburaško ritem sekcijo sestavljata bugarija in berda – tamburaški bas, a v trenutni zasedbi jih zamenjajeta kitara in akustična bas kitara. Ritem dodatno dopolnjuje še kahon – tolkalo perujskega izvora v obliki škatle, na katerem instrumentalist tudi sedi. Povedali so, da sami izbirajo tamburaške pesmi med slovensko in hrvaško

etno glasbo. Sami tudi pišejo priredbe in prevajajo besedila. Vprašala sem, kako je s srečanji tamburašev. Dve leti že ni bilo regijskih srečanj tamburašev. Na srečanjih strokovna komisija ocenjuje izbor pesmi, kvaliteto zvoka, muzikalnost, petje, celovito predstavitev in druge dejavnike. Na to pa še niso pripravljene. Povedali so, da so zadnji dve leti, ko je naše življenje krojila epidemija, kljub vsemu imeli vaje, vendar nastopov ni bilo. V novi zasedbi se še niso predstavili in komaj čakajo na nove priložnosti. Zaigrali so. Prisluhnila sem nežnim zvokom tamburic v spretnih rokah tamburašev. Spoznala sem, da jih družijo ljubezen do glasbe in tamburaško prijateljstvo. Želijo si nastopov, da bi se predstavili in da bi jim prisluhnilo. **Morda koga, ki igra na kitaro ali celo na tamburico, prepričajte, da se jim priključi.** V pričakovanju prvega nastopa sem jim zaželela veliko uspeha in se poslovila.

📍 Breda Germ

Skrb za obveščanje svojih članov

Društvo upokojencev Hoče ima oglasno desko in svojo spletno stran

Društvo upokojencev Hoče zajema člane v KS Hoče in v KS Reka - Pohorje. Je med najštevilnejšimi društvi v Občini Hoče - Slivnica. Člani so aktivni in delujejo v različnih sekcijah. Vsaka sekcija ima določeno število članov, ki se poznajo in se med seboj obveščajo po sistemu »od ust do ust«. Pri tem imajo pomembno vlogo poverjeniki, ki o pomembnih dogodkih obveščajo člane v svojem okolišju. Epidemija je zelo omejila gibanja ljudi in večina starejših je ostalo doma. In v Društvu upokojencev Hoče vedo, da je zelo pomembno, da so člani obveščeni o aktualnih dogodkih in dejavnostih, ki se dogajajo v društvu.

Najprej so postavili večjo oglasno desko na steni pred vhodom v društvene prostore, v Hočah na Pohorski cesti 20. Na oglasni deski se navadno objavljajo vabila na izlete, pohode, letovanja, kolesarske poti in drugi pomembni dogodki. Objavljene so tudi uradne ure društva, ki so vsako sredo od 14. do 16. ure. Danes vse več starejših uporablja računalnik ali pametni telefon za dostop do različnih informacij na internetu. Za še boljšo obveščenost članov je Društvo upokojencev Hoče na internetu ustvarilo svojo spletno stran z naslovom: www.duhoce.si.

Na spletnem naslovu najdete osnovne podatke o društvu: naslov, uradne ure, telefonske številke, elektronski naslov in vodstvo društva. Opisana je zgodovina delovanja društva od ustanovitve do danes.

Prvič so na enem mestu predstavljene vse sekcije društva: balinarska, kegljaška, kolesarska, izleti/letovanja, rokodelska, odbojka in pohodniška. Vsaka sekcija ima kratek opis svojega delovanja in kontaktne podatke za pridobitev raznih informacij. Posebej sta izpostavljena projekta: kultura predstavlja pevsko-glasbeno skupino Samotarji, ki samostojno deluje v okviru društva; projekt Starejši za starejše pa je program Zveze društev upokojencev Slovenije, ki skrbi za boljšo kakovost življenja starejših.

V galeriji slik je izbor najbolj zanimivih fotografij z raznih dogodkov, kjer sodelujejo člani društva.

Na spletni strani se bodo objavljala aktualna obvestila, vabila in novice Društva upokojencev Hoče. Čeprav so člani društva večinoma starejši in morda niso najbolj vešč rokovanja z računalnikom in brskanja po internetu, je tudi digitalni način obveščanja pomemben. Vabimo vas, da si na internetu ogledate spletno stran www.duhoce.si in sledite vsem novostim, ki bodo objavljene.

📍 Breda Germ

Lukas Dovnik državni prvak

Naslov najhitrejšega pionirja v dvorani si je pritekel na razdalji 600 metrov

V začetku februarja so se v Ljubljani na Državnem atletskem prvenstvu v dvorani merili pionirji in pionirke U-14. Naslov državnega prvaka si je med starejšimi letniki v teku na 600 metrov pritekel Lukas Dovnik, njegov čas pa 1:42,24. Ob tej priložnosti, bi se pa tudi iskreno zahvalil Občini Hoče - Slivnica in Športni zvezi Občine Hoče - Slivnica, da so nam omogočili, da lahko enkrat tedensko treniramo v športni dvorani. Zahvalil bi se tudi Bojanu Ogrincu, da si vzame čas in z Lukasom trenirata pravilno tehniko teka.

📍 Peter Dovnik

Po zasneženih planinah

V mesecu februarju in marcu so pri PD Skalca opravili tri zahtevne zimske vzpone, sama pa sem izbrala zimski vzpon na Uršljo in pohod po vrhu zasneženega Pohorja s PD Kozorog

Zimski vzponi so lahko zelo privlačni, a v visokogorju naporni in zelo zahtevni. Vodnik PD Skalca Stanko Jakomini pri teh podvigih gotovo uživa, zato je organiziral v mesecu februarju vzpon na Raduho in preko Okrešlja, kjer je pod snegom žalostno pogorišče koč, na Savinjsko sedlo, v začetku marca pa vzpon na Goli vrh nad Jezerskim. Vse sobote (5. in 26. februarja in 6. marca) vreme ni bilo enako naklonjeno, poleg megle na vrhu je pihal še močan veter.

Vodnik Tani poroča, da so šli proti Raduhi od kmetije Bukovnik do koč na Grohotu (ali Grohatu). Do Durc so morali gaziti sneg, ker ni bilo shojeno, tam pa so si naredili dereze in šli preko Male na Veliko Raduho. Tokrat jim je bilo vreme zelo naklonjeno. Vrnili so se po isti poti. Med osmimi udeleženci je bil tudi 10-letni Svit Živec z očetom Markom. Čestitamo!

V poročilu o poti na Savinjsko sedlo – bilo je sedem udeležencev – pa je vodnik Stanko Jakomini – Tani zapisal: »Po kavi v Mozirju smo parkirali pri Domu planincev v Logarski dolini. Po zasneženi cesti, zaprti za promet, smo šli proti slapu Rinka. Pri slapu smo naredili dereze in vzeli cepine v roke. Pot do Okrešlja je bila lahko sledljiva in gladka, kljub par centimetrom novo zapadlega snega. Z višino se je snežna odeja debelila. Pri koči GRS smo naredili postanek za malico. Podali smo se mimo obeležja umrlim v gorah proti Mrzlemu dolu. Tu se ni več dalo slediti poti in je bilo potrebno gaziti. Hvala Mojci, ki je dokazala, da nas kondicijsko močno prekaša. Brez nje bi težko dosegli cilj izleta. Za trenutek se je pokazalo sonce. Na vrhu je pa kar pihalo, zato smo po fotografiranju krajši postanek naredili pod vrhom. Sestop do koč GRS je potekal precej hitreje kot vzpon. Spet smo naredili postanek za malico in se potem previdno spustili v dolino. Na poti domov smo se ustavili še na krofih, saj je bila pustna sobota. Preživeli smo lep in rahlo naporen dan.«

Za tretji vzpon – na Goli vrh nad Jezerskim – se vremenska napoved ni uresničila, saj je bilo napovedano sončno vreme. Tako poroča vodnik Tani, ki je turo opravil s štirimi udeleženci: »Skozi gozd smo se povzpeli do Jenkove planine, kjer je že snežilo. Od planine do vrha je bila še slaba ura strmega vzpona – zaradi poledelega terena z derezami. Na vrhu je bilo megleno, rahlo je snežilo in pihalo. Razgleda ni bilo. Hitro smo se začeli spuščati po poti vzpona.«

Sama sem se v februarju odločila za lažjo zimsko turo na Uršljo goro, kjer zaledenela in zasnežena pot ni tako izpostavljena. Avtobus nas ni mogel peljati do Naravskih ledin, zato nas je čakalo še dobre pol ure pešačenja po cesti. Pred vzponom na vrh smo si naredili dereze (no, rečejo jim derezice, saj niso primerne za zahtevnejše vzpone), saj je z njimi po zaledeneli poti veliko lažje in varneje hoditi. Vzpona sem se malo bala, toda ob zložni hoji sem ga zlahka premagovala. Zahtevnejša bi bila pot navzdol do Naravskih. Zato je naš vodnik Luka izbral drugo pot.

Že med potjo na vrh nas je pozdravljala s soncem obsijana zasnežena Peca, na vrhu pa se nam je odprlo kraljestvo vrhov – vse naokoli. Urška je izredno razgleden vrh, čeprav še ni dvatisočak. Njenih 1699 m pa je spoštovanja vrednih! Odpiral se nam je tudi pogled na Triglav, prepoznavali smo vrh za vrhom. Razkošje razgleda, za katerega se res splača potruditi, obstati tudi na vrhu, kjer brije veter – in se čuditi. In biti hvaležen, da se še odločiš za vzpon – in da še zmoreš ...

Na vrhu Raduhe brez vodnika, ki je fotograf

Pod Savinjskim sedlom, na vrhu brije veter.

Suhi vrh, ki je bil tokrat moker in snežen!

Pri Urškinem križu, za nami pa Kamniške, Karavanke in Triglav v ozadju.

Na poti proti Veliki Kopi in Črnemu vrhu.

Cerkev sv. Uršule je magična, za njo vidimo Pohorje.

povežemo svoje poti s ponudbo domačih gostiln, saj je prav, da podpiramo tudi gostince v odročnejših krajih. Tako sem na sončni kulturni dan podoživljala svoje številne vzpone na Uršljo in se spominjala svojega gimnazijskega prijatelja Francija, ki je med šolanjem stanoval pri stricu v Hočah. Lepi spomini in lepo doživetje za nove spomine! To mi je bilo dano tudi na pohodu po zasneženih najvišjih vrhovih našega Pohorja, ki smo ga že tolikokrat prehodili, a v snegu je pot nekaj posebnega. Na Gregorjevo, 12. marca, nas je vodnik Luka povabil še na eno zimsko turo: s sedežnico na Kope, od tam pa do Črnega vrha, Ribniške koč in navzdol do Pesnika. Podarjen nam je bil čudovit sončni dan, skoraj brez vetra, sneg je bil trden za hojo in »suh«. Vzpon ob smučišču Kaštivnik smo »premagali« s štirisedežnico, tako da nas je čakala le pot z manjšimi vzponi. In na vseh vrhovih so se nam odpirali čudoviti razgledi. Spremljali smo smučarje na Kopah, posebej še na novem smučišču s štirisedežnico na Veliki Kopi. Sneg za smuko je bil idealen, smučišče pa zelo živahno, prav tako nova koč ob vznožju smučišča.

Tako smo brez težav prehodili zimsko pot do Ribniške koč, ki nas je prijazno sprejela. Topla malica je teknila tudi na soncu pred koč! Pot navzdol do koč na Pesniku je bila skoraj užitek v mehkem, »suhem« snegu, čeprav je bilo treba le bolj paziti na korake. Pa še to: cesta do Kaštivnika je bila popolnoma suha, od Pesnika do Ribnice pa precej zasnežena in tudi ledena. Hvala našemu vozniku Boštjanu za varno vožnjo!

Vidite, planinci smo aktivni tudi po snegu, vsak po svojih sposobnostih. Ampak – aktivni smo, v tem je naše življenje bogatejše, verjemite mi. Prihodnjič pa vas pozdravim kje med pomladnim cvetjem.

➡ Majda Strašek Januš

📍 Stanko Jakomini, Majda Strašek Januš

Skalca z novim vodstvom

Aleš Meglič postal novi predsednik Planinskega društva Skalca

Planinsko društvo Skalca je bilo ustanovljeno leta 2001 z namenom, da popeljemo občane Hoče – Slivnica in ostale navdušence planinstva v gorski raj. Prvi pobudniki planinskega društva so bili Jožek Breznik, Brigita Bedenik, Friderik Zobec in Cveto Meglič, ki so pognali kolo planinarjenja in društvo poimenovali po slapu Skalca. Prvo vodstvo od 2011 do 2013 sta sestavljala: predsednik Friderik Zobec in tajnica Brigita Bedenik. Leta 2013 pa je vlogo predsednice prevzela Brigita Bedenik, ki je ob enem bila tudi tajnica vse do januarja 2022. Od samega začetka in vse do letošnjega leta pa je finance društva skrbno vodila Cvetka Regina.

Zato se Frideriku Zobecu, Brigiti Bedenik in Cvetki Regina iskreno zahvaljujemo za uspešno in skrbno dolgoletno vodenje društva. Na občnem zboru društva, 28. januarja 2022, je bilo izvoljeno novo vodstvo, in sicer finance je prevzela vodnica Olga Strmšek, tajniška opravila vodnica Mojca Zupan Meglič, podpredsedniško

funkcijo vodnik Stanko Jakomini in Friderik Zobec ter odgovorno vlogo predsednika Aleš Meglič. Aleš je s PD Skalca osvojil kar nekaj vrhov, leta 2011 tudi Triglav. V teh čudnih časih je pred novo izvoljenim vodstvom težka in izzivov polna pot, da ohrani to društvo aktivno.

Tako vabimo vse željne osvajanja hribov in druženja, da se nam pridružite na izletih, ki jih najdete na spletni strani <http://www.pdskalca.si/program.php>. Oglasite se lahko tudi v naših društvenih prostorih vsak torek med 17.00 in 19.00 uro, nad Pošto v Hočah, kjer lahko poravnate članarino, si izposodite društveno opremo ali pridobite informacije o izletih.

➡ 📍 Mojca Zupan Meglič

Najšibkejšim odvzeli vsaj nekaj skrbi

Krvodajalska akcija v organizaciji Krajevne organizacije Rdečega križa je bila uspešna

Število krajanov, ki občutijo socialne in duševne stiske (izguba službe, poslabšanje zdravja ...) ni majhno in zanemarljivo. Zato se v Krajevni organizaciji Rdečega križa Hoče trudimo, da bi naša pomoč v raznih oblikah olajšala vsaj delček teh stisk. V februarju smo pomagali s prehrabeniškimi paketi. Naslednji bodo v začetku aprila. Najšibkejšim pa je pomoč za plačan dnevni topel obrok odvzel vsaj nekaj skrbi in žalosti. Za Mercator Hoče smo pridobili soglasje za prehrabeno košarico. Zbrani izdelki so namenjeni za prehrabene pakete, ki jih ni nikoli preveč. Krvodajalska akcija, ki je bila v začetku marca, je bila uspešna. Vsem, ki so darovali kri (energijo za življenje) iskrena hvala.

Zaradi sproščanja ukrepov COVID-19, smo lahko v februarju ponovno izvedli meritve (krvni tlak, krvni sladkor, holesterol, trigliceridi). Vse naslednje bodo vsak drugi torek tekočega meseca, če bodo to dopuščale razmere.

Ker pa je bil dan meritev 8. marec – dan žena, smo poskrbeli s cvetjem za trenutke veselja in pomen tega dne. Sodelovanje na pustni Pohorski tržnici se je pokazalo kot pozitivno, saj smo z ročno izdelanimi izdelki za pusta veliko ljudi razveselili in jim polepšali pustni dan. Sodelovali bomo tudi na velikonočni Pohorski tržnici.

V mesecu maju, v tednu Rdečega križa, načrtujemo v osnovni šoli Dušana Flisa Hoče sprejem članov podmladka Rdečega križa s predstavitvijo oživljanja. Za predstavitev oživljanja je zainteresiran tudi učiteljski zbor. Naj bo za nas najpomembnejša misel: »Bodimo človeku človek«.

➡ Jelka Šaherl

Ne bojte se življenja

Naj pljuska v vas z vso silo in v vse žile, naj vas premetavajo valovi levo in desno. Tudi če ladja zadene ob skalo, se razbije, potolče, uniči. . . ne klonite. Zgradite novo. Morda ne bo tako lepa in razkošna kot prva, bo pa trdna in cela. Tako kot vaše srce, ki je bilo nekoč ranjeno. . . brazgotine se zacelijo, ostanejo. . . pomembno pa je, da šivi držijo in ne popustijo.

Razumete, kaj sem vam želel povedati?

Ne bojte se življenja.

Ne bojte se razbitih ladij in razbitih src. Vse se zaceli, vse sestavi... samo verjeti morate, upati in ne kloniti. Nikoli in nikdar, pa naj se vam zdi tako težko in nerešljivo.

Ne bojte se življenja.

Tone Pavček

Kako biti, postati in ostati prijatelj

Kako v skupini Muce vrtca Hoče spoznavamo prijateljstvo

V naši skupini Muce vrtca Hoče je veliko otrok utrdilo prijateljstvo že v začetku šolskega leta, saj je večina v prejšnjem letu že prijateljela. Naši otroci so zelo bistri in lepo vzgojeni. In zelo različni. Nekateri so veliko manjši od vrstnikov, nekaj je tihih, glasni pa so tudi in zelo duhoviti. Niti resnih ne manjka pri nas. Vsak dan so delavni in hkrati brezskrbni kot ptičke na veji, saj v vrtcu Hoče res ničesar ne manjka.

Da bi bolje spoznali, kako je biti, postati in ostati prijatelj, sva se s sodelavko Urško pridružili projektu društva za trajnostni razvoj Sobivanje, ki se imenuje Spodbujamo prijateljstvo.

Tudi sami sva želeli poglobiti prijateljstvo med otroki, starši in seveda med seboj. Pri tem sva si pomagali z otroškimi slikanicami, ki nam jih je v lanskem letu podaril dedek Mraz. Na zabaven in slikovit način so nas popeljale v svet prijateljstva, ki so ga otroci čuteče dojemali z medvedjimi objemi, s pomočjo kože Zoje, z Rikom in Ani ter čudežnim prstanom. Skupaj smo spoznavali nove besede, se veliko pogovarjali, opisovali občutke in s tem bogatili srčni zaklad.

Naučili smo se tudi pesmico Poj z menoj in z gibanjem ob petju vsak dan gradili prijateljstvo.

S skupnimi močmi smo oblikovali kotiček prijateljstva, da nas spomni in uči, kako pomembno je, če se pogovarjamo o čustvih in si tako pomagamo pri reševanju težav. Kotiček smo opremili s fotografijami naših skupnih iger, z zapisi anekdot in risbicami. Dodali smo različna srca, ki smo jih pretikali z mehko volno ali obdali s tanko nitko. Do konca leta bomo kotiček urejali, mu kaj dodali ali pa ga celo spremenili. Spoznali smo, da lahko osrečimo prijatelje z objemom, risbico ali skupno igro. Ugotovili smo, da s prijatelji delimo igrače, ker je to bolj zabavno. Zdaj vemo, da je lahko naš najboljši

prijatelj nekdo izmed sorodnikov, kot npr. babica ali stric. Celo kuža ali muca sta lahko naša najboljša prijatelja. Kajti prijatelji so pomembni in so naši stalni sopotniki v življenju. Preženejo osamljenost in nam stojijo ob strani, ko to najbolj potrebujemo. Če se zgodi, da izgubite prijatelja, ne obupajte. Zagotovo čaka na vas nekdo drug. Velik in topel objem vam pošiljajo otroci iz skupine Muce z vzgojiteljicama Polonco in Urško.

➡ Polonca Doberšek

Slana največje presenečenje

Ustvarjalci iz vrtca Sonček Rogoza vključeni v projekt Podnebne spremembe in biotska pestrost

V letošnjem šolskem letu smo Ustvarjalci iz vrtca Sonček Rogoza vključeni v projekt Podnebne spremembe in biotska pestrost. Od septembra skupaj z mojo sodelavko Anito Gajer načrtujemo aktivnosti skupaj z otroki. V ospredju je izkustveno učenje in pridobivanje znanja in zavedanja, da lahko mi sami vplivamo na dogajanje.

Skupaj z otroki smo načrtno opazovali vreme, vremenske pojave in jih ozaveščali. Pri tem so otroci uporabljali vsa čutila. Največje presenečenje je bila slana, ko smo jo pohodili in je na določenih mestih izginila. Opazovanje le te v senci in zaznavanje, da je na soncu več ni, je vodilo k odlični debati, zakaj je tako. Vsak otrok je lahko povedal svojo ugotovitev in ob tem so zelo lepo drug drugega poslušali, dopolnjevali ali pa tudi drug drugemu nasprotovali.

Veliko časa smo posvetili tudi lužam. Poleg narave pa smo ob njih spoznavali različne velikostne odnose – večja – manjša, globlja, v eni je bilo več vode, v drugi pa manj. Naučili smo se pesmice in deklamacije, ki jih zelo radi pojemo in deklamiramo. Na to tematiko smo tudi likovno ustvarjali.

Naloga nas odraslih je, da otrokom privzgojimo čut za okolje, naravo, odnos do le-te in potem jim bo v življenju veliko, veliko lažje in lepše.

➡ Nikolina Lonec

Nesamostojni odvisniki sistema

Pri vzgoji otrok je potrebno že v predšolskem obdobju in kasneje skozi šolsko obdobje striktno upoštevati pravila

V tem novodobnem svetu se vsi srečujemo s poplavo informacij, znanja, vedenja in nenazadnje z obilico dogajanja, ki vsakemu izmed nas odpira zelo širok nabor eksistencialnih vprašanj. Tako strokovnjaki za področje vzgoje kot tudi starši pa smo dnevno postavljeni pred izzive, kako odgovoriti na vsa vprašanja, ki se odpirajo pri naših otrocih.

Kljub trudu, da bi otroke v čim bolj realni meri opremili s starostno primernimi informacijami, pa se rado zgodi, da starši niso naklonjeni pojasnilom strokovnih delavcev v vzgoji in izobraževanju. Hkrati se največkrat žal postavijo starši na nasprotna stališča, saj je situacija v državi in na svetu poglobila nezaupanje in konflikt interesov na vseh ravneh. Prav tako je žal velika mera vprašanj s strani otrok zmeraj bolj usmerjena v politične vsebine, kar pa pojasnila zagotovo že v izhodišču oteži.

Tako se strokovni delavci vse bolj srečujemo z obrambnim mehanizmom novodobnih staršev (napad je najboljša obramba), ki pa otroke potisne v dodatno nevednost in konflikt v osebnem spektru mišljenja ter poglubi asocialno sliko okolja. Res je, da je vsak posameznik v univerzumu tudi individualist, vendar pa smo ljudje bitja, ki potrebujemo socialni stik, kamor pa sodi prilaganje okolju in socializacijska slika velikih skupin.

Vzgojni sistem

Kakšna je pravzaprav situacija v vzgojno-izobraževalnem okolju? Odgovor je sila preprost: način vedenja, ki ga izbira velika večina staršev, otrok ter drugih, v vzgojni sistem vpletenih (posameznikov), zagotovo ni primeren. Trenutno je vzgojno-izobraževalni stroki zakonodaja »nenaklonjena«, saj praviloma ne dopušča zadostnih sredstev, orodij in ukrepov za spremembo sistema na bolje. Celotno situacijo še dodatno grenijo posamezni individualisti, ki so prepričani v svoj prav, čeprav velikokrat temu ni tako.

Tako se pogosto dogaja, da vzgojno ustanovo obiščejo starši, ker je recimo učitelj njihovemu otroku dejal, da so osnovne prvine šolskega dela, kot so domače naloge, sprotno učenje ali redno prinašanje šolskih potrebščin učenčeva dolžnost in da je redno obiskovanje pouka ter pridobivanje in utrjevanje znanja njegova izključna pravica. Neredko se zgodi, da takšni starši učitelja očrtnijo kot nesposobno, arogantno in vehementno osebo, ki je po njihovem prepričanju na delovnem mestu samo zato, da učenec deli slabe ocene, jih zapostavlja in se nad njimi izživlja.

Vendar pa je vsakdanja slika prosvetnega delavca popolnoma drugačna. Dejstvo, da je strokovni delavec v oddelku prisoten ne samo fizično, ampak v celoti tudi umsko, čustveno in strokovno, vidi in dojame le peščica staršev. Tako je v zadnjih letih postal vse bolj tarča reševanja konfliktnih situacij, med katerimi se je znašel skupaj z otroki in njihovimi starši. Prilagaja se različnim dejavnikom in zahtevam novih sprememb v stroki, hkrati pa se največkrat znajde v vlogi psihologa, pedagoga in svetovalca staršev in učencev. Strokovni delavec prav tako predstavlja blažilce vseh možnih situacij, ki jih prinaša nezadovoljstvo posameznikov. Prizadeva si podajati kvalitetno znanje na vseh nivojih in hkrati vzgajati ter socializirati učence. Upošteva vse individualne razvojne razlike vsakega individuuma in pri tem uporablja vse najnovejše pedagoške in didaktične metode poučevanja in podajanja znanja.

Vloga staršev

Kakšen je največkrat odziv staršev, kadar pride njihov otrok iz šole slabe volje, pri čemer konfliktno situacijo razloži na način, ki je zanj najugodnejši? Prva stvar, ki jo starši praviloma naredijo, je, da pokličejo v šolo neposredno k ravnatelju, ali pa se odločijo, da bodo opravili osebni obisk pri ravnatelju še isti trenutek oziroma karseda najhitreje. Obrambni položaj, s katerim se opremijo, pa so največkrat kar grožnje s prepisom otroka na drugo šolo, pa tudi s prijavo v medije, na inšpektorate ali kar s tožbo na sodišču. Pri tem je pogostokrat videno tudi izsiljevanje za boljše ocene v zadnjem obdobju šolskega leta (predvsem v mesecu juniju), kar je skorajda postala že navada in »junjska evforija« velike večine učencev in njihovih staršev. Pričakovati je, da se bo pri nastopu takšnega konflikta vsa učiteljska zbornica ubadala z vprašanjem, kako starše pomiriti in jim dopovedati, da dejanska situacija sploh ni bila takšna, kot jo je otrok predstavil doma. V tovrstnih primerih bodo težavni starši dobili dodatno moč, voljo in elan za sprožanje ponovnih konfliktov, pri čemer bodo (ne)hote svojemu otroku prenesli vzorec, da je možno v življenju praviloma vse težave urediti z grožnjami in/ali izsiljevanjem. Slika, ki jo s strani staršev, tj. prvih vzornikov, otrok na ta način prejme, bo vsekakor »idealna« za razvoj deviantne osebnosti v kasnejšem obdobju. S tem se balon agonije polni in zato takšen odziv in reakcija učiteljev nista pravilna, še manj pa zadostna.

Konflikt, ki lahko postane bumerang

Zavedati se moramo, da je problem samo tako velik, kot ga sami naredimo. Če staršu takoj postavimo mejo, do katere sme, in mu ob prvi konfliktni situaciji razložimo osnove komunikacije v vzgojno-izobraževalni ustanovi, vključujoč piramido hierarhije od njenega dna proti vrhu (in ne obratno), smo vsakemu nadaljnjemu problemu odvzeli vsaj polovico njegove teže. Zato pa je doslednost skorajda še edino sredstvo, ki nam je ostalo za vzpostavljanje dobrega komunikacijskega odnosa. Izjemno pomembno je razjasniti in razložiti vse okoliščine med vsemi vpletenimi v konfliktni situaciji. Sem spada tudi ponavljanje pravil, mej in vrednot ter učenje prevzemanja odgovornosti za nastanek konfliktno situacije, vključujoč posledice in/ali ukrepe. Samo na ta način se bo problem že v prvi meri zmanjšal ravno za toliko, da to več ne bo problem, ampak le tok sekundarne socializacije z učenjem reševanja konflikta. Marsikdo bo ponovil že znani rek, da ne smemo »delati iz muhe slona«, kar načeloma drži, vendar pa sem mnenja, da moramo v vsaki konfliktni situaciji reagirati takoj in v največji meri zajeziti možne negativne vplive na celotno okolje. Če se namreč konflikt ne reši takoj oziroma dovolj hitro, se le-ta stopnjuje, kar pa pomeni, da tudi pri razumljivih starših izgubimo razsodnost in stopnjevanje pritiska se lahko vrne kot bumerang.

Še en znani rek je zelo resničen: »Vsakdo, ki dela, tudi greši.« Tudi učitelju ali strokovnemu delavcu se lahko hitro pripeti napaka, ki pa jo je treba priznati in popraviti takoj, ko je to možno. Samo na tak način se lahko spoštovanje, ki se je z novodobnim sistemom do učiteljev skorajda izničilo, tudi povrne. To lahko dosežemo le s primerno komunikacijo vseh vpletenih v konfliktu, s takojšnjimi povratnimi informacijami in z upoštevanjem osnovnih pravil in prvih konstruktivnega dialoga.

Vzgojni vidik okolja

Težavnim staršem je težko pojasniti, da bi bilo dobro, da bi se o konfliktnem dogodku s svojim otrokom najprej sami pogovorili in pri tem morda stopili na stran učitelja ter ugotovili, kaj se je zares zgodilo. Vsekakor je njihova prva in edina možna reakcija ta, da učitelja negirajo, pri čemer otroku »položijo besede v usta«, kar otroku omogoča prilagoditev zgodbe na način, kot je prepričan, da jo starši želijo slišati. Seveda starši s tem izkoristijo otrokovo zaupanje in ga niti približno ne soočijo z osnovami vzročno posledičnih odnosov v postopku socializacije.

Osnovna lastnost dobre vzgoje je edinstvena. Vzgojiti smo dolžni vsestransko razvito samostojno osebnost. Naloga staršev v primarni socializaciji je, da že malčka naučijo primernih reakcij in primerne komunikacije v konfliktni situaciji. Že v predšolskem obdobju, ko poteka vzgoja otroka skozi igro, in kasneje skozi šolsko obdobje, ki se z vsakim letom stopnjuje, je potrebno striktno upoštevati pravila. Če že v primarni socializacijski sliki starši doživijo neuspeh in otroku ne postavijo mej, se zadeva stopnjuje do te mere, da imamo v osnovni šoli vse več vedenjsko motenih učencev in problematičnih staršev.

Zdi se, da je največji porast problematičnih staršev pri visoko izobraženih starših. Slednji se že v vrtcu prilagajajo otrokom, se z njimi pregovarjajo, prevzemajo njihove dolžnosti ter se na koncu čudijo, da njihov otrok ne zna poslušati, sprejemati, kaj šele upoštevati osnovnih pravil družbe. Ti starši se ne zavedajo, da je potrebno začeti postavljati meje ter učiti otroke upoštevanja in spoštovanja norm ter pravil že v primarnem okolju, tj. družini, že pred prvim letom starosti. Tukaj velja enostavno pravilo »temeljev« kar pomeni, da brez njih ne stoji nobena hiša. Druga socializacijska slika je okolje v vrtcu, kjer se tudi vzgojitelji vedno bolj srečujejo s problemom nevzgojenih otrok. Namesto da bi jim privzgojili in jih naučili upoštevanja mej in pravil, jih okarakterizirajo kot otroke s posebnimi potrebami. Ravno zato je danes prepoznana množica hiperaktivnih otrok, otrok z motnjami vedenja in osebnosti ali otrok z motnjami pozornosti in koncentracije. In potem se čudimo, da se javna

vzgoja in izobraževanje vedno bolj nagibata k zasebnemu (privatnemu) sistemu, kjer bo v določenem trenutku vsak otrok imel že svojega učitelja, ker ima takšne ali drugačne posebne potrebe.

Resnici na ljubo pa je večina teh otrok samo slabo vzgojenih, kjer ni bilo postavljanja norm, mej in pravil ter doslednega upoštevanja slednjih. Videti je, da je staršem lažje sprejeti, da je njihov otrok drugačen, da potrebuje pomoč za premagovanje primanjkljajev, ovir oziroma motenj, kot dejstvo, da so sami odpovedali v primarni vzgojni situaciji. Raje trdijo, da ima njihov otrok učne težave in da zato potrebuje dodatne ure pomoči inštruktorja. Težje jim je soočiti se z resnico, da so bili, ali pa so še zmeraj nedosledni pri tem, ali njihovi otroci upoštevajo postavljena pravila za učenje in razvoj delovnih navad. Obenem se ne zavedajo, da bi lahko celo kopico težav, ki se pojavijo v zgodnjih razredih osnovne šole, odpravili zgolj in samo z doslednostjo in razvojem delovnih navad ter s tem, da bi pred otroki pokazali spoštovanje do strokovnih delavcev, njihovega dela, truda in zahtev.

Zdi se, da so marsikje po svetu moralne vrednote, norme in pravila še zmeraj osnova za delovanje posamezne socialne skupine. Pri nas pa se velikokrat spodbuja in izraža navdušenost in občudovanje prestopnikov z njihovim nedopustnim ravnanjem, ki deluje kot vzor in idol pri nekaterih posameznikih. Kako naj ob vsem tem vzgajamo in izobražujemo v pozitivnih moralnih vrednotah, če so vzori in nazori v vsakdanjem življenju velikokrat naravnani tako, da kažejo cilj po najlažji in najkrajši poti, kar ni nič narobe, če bi ta pot bila tudi legalna in sprejemljiva. Miselnost in vedenje ljudi sta tista, ki sta v veliki meri zašla na napačno pot. Če bo sistem še nadalje tako nadaljeval, bomo namesto vsestransko razvitih samostojnih osebnosti vse bolj vzgajali in izobraževali egoistične, narcisoidne, nesocializirane in nesamostojne odvisnike sistema. Pa si tega res želimo?

➡ Ester Mlaj

Dediščina domačega kraja

Učence tretjih razredov slivniške osnovne šole najbolj pritegnila zgodovina Slivniškega dvorca

Učenci tretjih razredov so skozi izkustveno učenje na terenu spoznavali naravno in kulturno dediščino domačega kraja. Ustavili so se pred pomembnimi stavbami in reševali naloge iz knjižice poskusov. Najbolj sta jih pritegnili zgodovina Slivniškega dvorca ter zgodba padlega junaka Franca Lešnika - Vuka. S starejšimi sorodniki so opravili intervju o preteklosti kraja ter izdelali časovni trak šole. Spoznali so, da je poznavanje in ohranjanje dediščine zelo pomembno.

➡ Doroteja Renčelj

Nagrajena dela na ogled

V sklopu Prešernovega likovnega natečaja na OŠ Franca Lešnika - Vuka Slivnica podelili devet individualnih in eno skupinsko nagrado

Ob slovenskem kulturnem prazniku smo na OŠ Franca Lešnika - Vuka priredili 2. Prešernov likovni natečaj. Glede na uspešnost lanskega, ki smo ga zaradi razmer izvedli na daljavo za učence od 6. do 9. razreda, smo letošnji natečaj razširili na vse razrede. Rdeča nit natečaja je bil pogled učencev na prijateljstvo, prijatelje in kaj prijateljstvo zanje predstavlja. Prejeli smo veliko likovno raznolikih del, ki so se teme natečaja lotevala na bolj ali manj izviren način. Med prejetimi deli je komisija podelila devet individualnih ter eno skupinsko nagrado. Izbrana in nagrajena dela so na ogled na razstavi v šolski avli in v šolskem razstavišču.

Nagrajenci po vzgojno-izobraževalnih delih (VIO); 1. VIO: Eva Amon Mihajlovič, 1. b, Smučarski tečaj; Tilen Rataj, 2. a, Nil pred slivniškim mostom; Mila Zalokar, 2. b, Druženje pozimi; 2. VIO: Vid Pukl Vigec, 4. a, Druženje v skateparku; Jakob Jemec, 6. a, Bučka; Marcel Tomažič Šeruga, 6. c, Zvezdogleda; 3. VIO: Jure Kavčič, 7. a, Prva igra prijateljstva; Katja Maguš, 8. b., Čudež sveta; Maja Balaško, 9. b, Oktober; skupinska nagrada: 3. a, Pod lupo.

➡ Sarita Zupanc

Vsakemu tretješolcu svoje pismo

Valentinčkova pisma potrdila, kako malo je potrebno, da si polepšamo dan

Učenci 3. razredov so letos na poseben način obeležili praznik sv. Valentina. Svojim sošolcem, prijateljem in sosošolcem so pisali skrbno pripravljena Valentinčkova pisma. Poštni nabiralnik je bil na dosegu vseh in je čakal v avli naše šole. Vlogo Valentinčkovega poštarja je prijazno prevzel Dušan. Spodbudne prijateljske misli in ilustracije so pričarale nasmeh na obraz skoraj vsakega tretješolca. Tako lahko še enkrat potrdimo že znano misel: Kako malo je potrebno, da si polepšamo dan.

➡ Karmen Jezernik

Odnos do oseb z demenco

Število oseb z demenco narašča, a zgodnje prepoznavanje demence in postavitve diagnoze temu porastu sledi z zamikom

Slikovit vpogled v svet demence opisuje pesem »Solze spomina« avtorice Marie Gendron, zdravnice, ki se ukvarja z obolelimi z alzheimerjevo boleznijo. Predvsem usmeritev v človeški in sočutni odnos do oseb z demenco je dragocen napotek svojcem in vsem tistim, ki skrbimo za osebe z demenco. Tudi nekateri tipični znaki, zlasti alzheimerjeve demence, so opisani v pesmi.

Število oseb z demenco narašča. Zgodnje prepoznavanje demence in postavitve diagnoze temu porastu sledi z zamikom. Ob pojavu demence gre za tekmo s časom. Običajno je diagnoza postavljena šele v pozni fazi demence. Zgodnja diagnoza omogoča zaviranje poteka bolezni in upada različnih možganskih sposobnosti osebe z demenco. Na začetku sicer pogosto sproži šok in strah pred tem, kako bo potekala prihodnost in kako bo diagnoza spremenila življenje osebe in bližnjih. Omogoča pa diagnoza tudi, da začnemo iskati odgovore na vprašanja: Kaj sploh je demenca? Kako bo potekala? Kakšne spremembe in simptomi bodo prisotni? Kako na novo urediti življenje osebe z demenco in njenih svojcev? Kako zaščititi osebo in njeno premoženje? Kako kot družina prispevati svoj delež ter se čim uspešneje pripraviti in prilagoditi na spremembe, ki bodo sledile? Kakšne so pravice iz zdravstvenega in socialnega varstva?

Odgovore, kako »živeti z demenco«, si pomagamo poiskati v programu »Svetovanje in podpora pri demenci«. Program v Zavodu Alojza Maribor izvajamo že več let. Tudi v Občini Hoče - Slivnica. V sodelovanju z VeGec oziroma kot eno izmed aktivnosti Demenci prijazne točke, izvajamo predavanja, delavnice ali brezplačne osebne pogovore in svetovanja (tudi v domačem okolju). Tako skupaj razvijamo demenci prijazno lokalno skupnost. Program financira MDDSZ in je za uporabnike brezplačen. Več informacij pri strokovni vodji programa Lidiji Breznik, mag. soc. geront.: 031 026 858, ali pri vodji Demenci prijazne točke - Veroniki Tonejc: 030 465 270.

➡ Lidija Breznik

»Solze spomina«

Rada imam te nenavadne ljudi.
V njihovem spominu nastajajo vse večje praznine.
Praznine, ki se polnijo s strahovi,
sedanjimi in preteklimi,
z nikoli ozdravljenimi ranami.
Praznine, ki preženejo vse, kar je prepovedano,
in meje, od koder prihaja na svetlo vnema resnice.
Ta resnica je skupna vsem, ko maske izginejo.
Gola resnica, brezobzirna, neznosna, včasih kruta.
Resnica, ki ljubi in sovraži brez prisile.
Kar razum prikriva, alzheimerjeva bolezen z velikim pokom prinese na plan.
Podzavest se leno predaja soncu.
Zakopane rane spet privrejo na površje.
Obledele fotografije spet oživijo, kot sanje razkrivajo
tisto, o čemer podnevi molčimo.
Preteklost postane sedanost.
In sedanost je samo ta trenutek.
Njihov razum govori nespametno.
To so prestopniki človeške komedije.
Srce ne pozna alzheimerjeve bolezni.
Zajame čustvo in pozabi dogodek.
Zgrabi bistvo in zanemari nepomembno podrobnost.
Čuti lažnive kretnje in besede.
Beži pred silo in terja ljubezen.
Bolj ko delim življenje z njimi, bolj čutim prav tako
globoko praznino v sebi.
Pravimo, da so zmedeni, a vendar so nevede robot
odsev delov moje sence in svetlobe.
Postajajo moje lastno ogledalo:
ogledalo mojih prikritih bolečin, zakopanih želja,
z atrtih fantazij moje svobode polomljenih peruti.
Rada imam te nenavadne ljudi.
Toži se jim po otroštvu, kot mi občutijo domotožje.
Iščejo, iščejo ... vse do dne, ko njihova tišina postane
neznosen krik.
Rada imam te nenavadne ljudi.
Kako bi lahko živela brez njih? Kako? Kako?

(vir: Gendron, Marie. 2015. Skrivnost, imenovana Alzheimer. Ljubljana: Chiara)

»Niti za trenutek nisva izgubila upanja«

Predstavljamo vam zanimivo in pestro življenjsko zgodbo Nenada in Anke Bartol, ki sta s svojo aktivnostjo zaznamovala dolga leta kulturnega in športnega ustvarjanja v Hočah

Kako vama je všeč, da odgovarjata oba hkrati?

Nenad: Da odgovarjava z mojo Anko hkrati, mi je všeč, saj drug pred drugim nimava skrivnosti. Morda je to spodbuda, da se o sorodstvu kaj več pogovoriva.

Vajine korenine segajo v različne slovenske pokrajine: Dolenjsko in Primorsko. Povejta nam kaj o svojih družinah, prosim.

Nenad: Korenine mojeja sorodstva so bile zame zelo nepomembne, a spoznal sem, da je poznavanje lastnih korenin pomembno. Zame so bili nekoč pomembni le dogodki, dejstva, številke in dosežki v znanosti.

Nekaj pa le vem: Moj dedek je bil doma pri Sv. Gregoriju nad Sodražico, ime zaselka je bilo Na Hosti. Praded je od sina Gregorja, mojega dedka, zahteval, da postane duhovnik. Gregor se je uprl in iz Hoste peš odšel na Reko, nato pa v Trst, kjer je kot višji poštni uradnik ostal do konca 1. svetovne vojne. Njegova žena Marica, roj. Nadlišek, je bila panslavistka in vsem petim otrokom je dala slovanska imena. Najmlajši je bil moj oče Nenad. Ko je Avstro-Ogrska razpadla, je bil raznarodovalni pritisk Italijanov v Trstu nevzdržen, zato je ded prodal hišo in se s celotno družino preselil v Ljubljano. Ded Gregor je bil pravi poliglot; aktivno je obvladal italijanščino, francoščino, nemščino, hrvaščino, delno pa je govoril tudi angleščino, latinščino in španščino. Babica Marica je bila tudi pesnica, esejistka in ustanoviteljica ter urednica prve slovenske revije za ženske v Trstu.

Anka: Najini družini sta se po čudnem naključju povezali. Očetov starejši brat, stric Fridl, je bil profesor slovenščine na ptujski gimnaziji; njegova žena je bila iz Trsta. Obiskala jo je mlajša sestra Neli, Nenadova bodoča mama. Na Ptujju je Neli spoznala bodočega moža Nenada, oficirja stare jugoslovanske vojske, ki je tam služboval. Nenadov dedek Gregor je bil iz Sodražice; mama je ugledno sodražiško vejo Bartolovih dobro poznala, saj je izhajala iz tamkajšnje okolice.

Moja mama je l. 1930 prišla za gospodinjo na očetov dom v Ribnico, h Goršetovim, kjer so se ukvarjali s suho robo. Takrat je še živela očetova mama in doma še dve mlajši očetovi sestri. Tri sestre in trije bratje so bili že zdoma. Pozimi so izdelovali suho robo, v toplejšem delu leta pa je oče krošnjaril v Avstriji; postojanko je imel v bližini Gradca.

Med vojno so ga partizani mobilizirali. Bil je na pohodu 14. divizije. Z dvema soborcema je bil poslan v izvidnico, ki je padla v zasedo. Ker je obvladal nemščino, je dosegel, da jih Nemci niso ubili, ampak poslali v taborišče v Dresden. Ob koncu vojne se je izčrpan vrnil domov. Našli smo očetov dnevnik, ki ga je pisal med dramatičnim vračanjem. Domači so izročili kopijo ribniškemu muzeju. Zaposlil se je na žagi, predhodnici Inlesa. Leta 1948 je umrl, star komaj 46 let. Mama je ostala sama s petimi otroki. Starejša sestra je bila takrat na učiteljišču, brat je končal nižjo gimnazijo, dve sestri sta bili osnovnošolki, meni pa je bilo dve leti. Ker je imel oče premalo delovne dobe, mama ni dobila pokojnine niti doklad, ker smo imeli 2,3 ha zemlje z gozdom vred. Sama je morala poskrbeti za pet otrok. Bila je trdo borbo za preživetje. Za današnji čas se mi zdi nepredstavljivo, kako je to zmogla. Sorodniki so ji prigovarjali, naj pošlje otroke delat, da bodo čim prej pri kruhu in da ji bodo lahko pomagali. Uprla se jim je rekoč, da je izobrazba edina dota, ki jim jo lahko nudi, saj smo se dobro učili. Dobili smo skromne štipendije, ki so zadostovale

za bivanje v internatu.

Vladimir Bartol je napisal najboljši slovenski fiktivni zgodovinski roman Alamut o nevarnosti islamskega fundamentalizma. Kako si povezan s tem znanim avtorjem?

Nenad: Stric Vladimir, očetov brat, je bil pisatelj in dolga leta tudi urednik Primorskega dnevnika v Trstu. Pozneje se je ustalil v Ljubljani, kjer je z ženo Dragico in sinovoma Borutom in Bojanom živel do svoje smrti. Nekaj let pred smrtjo, doživel je le 64 let, je bil tudi član SAZU. Žal sem s stricem imel manj stika, več pa z bratrancema. V puberteti sem prebral stričev roman Alamut in sem ga kar požiral, čeprav nisem bil kaj prida bralec – tako napeto, privlačno branje je to bilo. Pozneje, že kot oče treh otrok, sem Alamuta še enkrat prebral, a sem bil nekoliko razočaran, ker je vodilna misel, ki se bralcu vsiljuje »Vse je dovoljeno«, kar je zelo všeč našim levo usmerjenim politikom.

Kaj pa šolanje, študij. Sta dosegla v življenju svoj »sanjski poklic«?

Anka: V predšolskem obdobju sva bili z mamo sami. Jemala me je s seboj na njivo; imeli smo dve kravi, vsako leto je mama prodala telička ter oddajala mleko. Pri košnji je mami pomagal starejši sosed, družinski prijatelj. Znal je zelo slikovito pripovedovati doživljaje iz prve vojne, veliko si je tudi izmislil. Čisto me je očaral. Bil je pravi šaljivi Ribničan. Sčasoma sem lahko mami izdatneje pomagala, med počitnicami je vskočila tudi sestra. Brat, ki se je po vojaščini ustalil doma, se je zaposlil in se kot gradbenik našel v poklicu. Za kmetovanje ni imel ne veselja ne časa.

Vpisala sem se na kočevsko gimnazijo, nakar sem se po maturi nameravala zaposliti kot »pisarniška moč«. Nekaj ljudi mi je prigovarjalo, naj nadaljujem šolanje v Ljubljani. Najbolj vztrajna pri tem je bila starejša prijateljica, študentka Višje šole za zdravstvene delavce, s trditvijo, 'da študij fizioterapije traja le dve leti'. To se mi je takrat zdelo nemogoče zaradi finančnega bremena ter zaradi težav s sluhom, ki se mi je slabšal. Sestri sta velikodušno ponudili pomoč in sprejela sem izziv. Za eno leto sem se zaposlila v ribniški knjižnici, z zaslužkom sem kupila prvi zaušesni slušni aparat. Zatem sem opravila sprejemni izpit za fizioterapijo. Stanovala sem pri sestri na Trnovem, občasno dobivala finančno pomoč od starejše sestre, mama pa je pošiljala njivske pridelke in priboljške. V drugem letniku sem dobila štipendijo od Društva gluhih in naglušnih. Priporočili so me na polikliniki, kamor sem hodila na vaje poslušanja s slušnim aparatom.

Izšlo se je. Nisem si predstavljala, da bom dosegla »sanjski poklic«, ki sem ga nadgrajevala. Nadvse sem hvaležna vsem, ki so doprinesli k temu. Bilo mi je v čast in veselje, da sem smela delati kot nefizioterapevtka v razvojni ambulanti s pacienti, starimi od treh mesecev dalje.

Nenad: Osnovno šolo sem začel obiskovati v Bosanski Posavini v mestu Bijelina. Oče je bil kot neke vrste gradbenik (kapetan 1. klase, pontonirac) poslan z dekretom v Bosno. Na očetovo prošnjo, zaradi mojega šolanja, smo v Bosni ostali samo pol leta. Prvi razred osnovne šole sem končal uspešno v Ljubljani, stanoval sem pri teti. Mamu (živeli smo že na Ptujju) je bilo namreč preveč sram, da ob četrletju še ne bi znal nobene črke. Osnovno šolo sem končal na Ptujju. Šolanje sem nadaljeval v

nižji in nato v višji gimnaziji na Ptujju. Višja gimnazija mi je bila psihično velika muka zaradi razrednika, še bolj pa zaradi mame, ki je preveč 'visela' na meni. Bil sem edinec! Psihične težave so bile vzrok, da sem bil v 4. gimnaziji v tretjem četrletju najslabši učenec na vsej šoli, saj sem imel štiri graje in tri opomine. Ko je mama nad mano obupala in nisem bil več nadzorovan, sem razred in maturo z muko opravil.

Dobesedno sem si oddahnil, ko sem lahko zaradi študija gozdarstva od doma 'pobegnil' v Ljubljano. Študentska leta so bila resnično zelo lepa, predvsem zato, ker smo bili v letniku čudovita družina, imeli smo tudi obilo terenskih vaj, posebno v višjih letnikih, tako da je bilo res mnogo lepih in zabavnih doživetij. In dosegel sem svoj »sanjski poklic« gozdarja.

Kje so se križale vajine poti? In kaj vaju je pripeljalo v Hoče?

Anka: Najine poti so se križale na koncu Nenadovega študija in na začetku mojega. Spoznala sva se kar doma v Ribnici, kamor sta Nenad in Pavel, najin skupni bratranec, prikolesarila, ko sta s kolesi obkrožila Istro.

Nekaj let pozneje je Nenad delal na terenu v okolici Kočevja in se čez nedelje ustavljal pri nas. Med nama je preskočila iskrica, ki je vedno bolj tlela. Negovala sva stike preko pisem, izmeničnih obiskov, saj se je zaradi štipendije zaposlil v Mariboru, sama pa sem prvo leto študirala v Ljubljani.

Po končanem študiju sem se zaposlila na Viltušu, v Domu upoko-jencev, kjer sem ostala 10 let, kasneje v ZD Adolfa Drolca. Po poroki sva najprej stanovala v Mariboru. Po rojstvu prvega sina Janeza sva kupila parcelo v Hočah in se čez dve leti, 1972, preselila v hišo.

Nenad: V absolventskih časih študija gozdarstva sem štiri mesece kartiral gozdove v okolici Kočevja. Leta 1964 smo delali tudi ob sobotah, prevoz iz Kočevja do Ptujja bi zahteval preveč časa. Ostal sem torej v Ribnici na Dolenjskem, kjer sem spoznal svojo živahno, delovno, pošteno, iznajdljivo, športno ... dekl-co. Jasno, da sva se tudi pozneje videvala, celo smučala sva po bližnjih hribovskih v okolici Ribnice, seveda brez kakršnekoli vlečnice. Tudi na izlete in na kopanje sva hodila, lepa doživetja sva imela tudi na Podpeškem jezeru, na Savi pri Tomačevem in pri plavanju v Sori v Škofji loki. Tudi v hribih sva bila in že takrat sva skupaj kolesarila.

Vaša družina je bila zelo sproščena, športna, s svojimi tremi otroki sta veliko preživela v naravi. Kako sta to vzgojo usklajevala s svojo zaposlitvijo?

Anka: Ljubezen do narave in vnetost za rekreacijo je bilo močno vezivo med nama, kar so z zadovoljstvom ugotavljali tudi starši. To sva prenesla na otroke. Ne glede na vreme smo jo po službi mnogokrat mahnil na izlet; najprej smo »obdelovali« Kozjak, nato »hočko gošo«, kjer smo se enkrat v mraku krepko izgubili. Ko je bil najmlajši sin Miloš star dobri dve leti, smo šli čez Pohorje. Hodili smo štiri dni. Pozneje, ko so vsi otroci osvojili smučarske veščine, smo se ob sobotah večkrat peljali z avtobusom na Belvi, od koder smo se spustili po takrat bogato zasneženi makadamski cesti mimo Bergauerja skozi pravljlično pokrajino do doma. Tudi rolkali in drsali smo se skupaj ter na morju veliko plavali in se potapljali. Nenad se je pogosto na tleh igral z otroki, skupaj so počeli razne vragolije, Nenad je bil običajno jahalni konj.

Nenad: Tudi otroke sva navdušila za šport. Spomnim se obiska

znanke, ki je v kleti videla ogromno čevljev vseh mogočih vrst in je vprašala, zakaj jih imamo toliko. Toda pomnožite vso opremo za alpsko smučanje, tek na smučeh, drsanje, rolkanje, kolesarjenje, planinarjenje s pet, midva in trije otroci, pa dobite kar zajetno številko. Ko so bili otroci včasih sitni doma in je deževalo, je prišla Ksenija k nama in rekla: 'Kapiko, jopiko, gremo!'

Kar problemi so bili z varstvom otrok, vseh treh, saj sva na primer za Ksenijo dva dni pred božičem dobila odpoved varuške, ki otroka ni mogla več paziti. Do 22. ure sem se z avtom vozil po Hočah in končno v Rogozi dobil novo gospo za varstvo. Ker ni bilo v bližini nobene najine babice in dedka, sva bila nemalokrat prisiljena tudi malega Janeza, ko je bil star le tri leta, za več ur pustiti samega, Anka je delala takrat v Zdravstvenem domu v izmenah, jaz pa sem bil pogosto službeno zadržan. Današnji starši bi rekli: 'Skrajno neodgovorno!' Toda danes so premnogi otroci vzgajani preveč v vati in dejansko mnogokrat zato niso zmožni sprejeti kakšnih bolj trdih življenjskih preizkušenj.

Imava majhen vikend v okolici Ptujja ob Dravi, ki sva ga nasledila od mojih staršev. Oče je bil »zaljubljen« v reko Dravo in je po njej rad čolnaril že kot mlad oficir. Tudi midva z Anko in otroci smo vsako leto radi čolnarili, dokler niso veliki pretoki Drave pred nekaj leti dokončno zasuli struge ob vikendu.

Kako sta sprejemala odločitve svojih otrok, ko so doštudirali in se osamosvojili?

Anka: V viltuškem obdobju, ko so bili otroci še majhni, je bilo težko; vozila sem se z dvema avtobusoma v službo. Vsi trije otroci so pred vrtcem imeli dobre, tople, prisrčne varuške. Vseeno smo imeli včasih hude zadrege. Sčasoma so postajali otroci vse bolj samostojni. Danes pravijo, da jim to predstavlja bogastvo življenja, saj so vzdržljivi, delavni, kreativni in poklicno uspešni. Ponosna sva nanje.

Nenad: Reči moram, da so vsi trije otroci, čeprav so iz istega gnezda, zelo različni. Le Janez je šel v strokovno elektro šolo, ker je bil že kot otrok navdušen nad vsem, kar je bilo količkaj podobno skrivnosti te čudne, po žicah potujoče energije. Pozneje je diplomiral in se izobrazil za robotiko, a takratni časi za to smer še niso bili pripravljeni. Oba mlajša otroka sta šla, ker sta bila navdušena za tehniko in znanost, na 2. gimnazijo. Dobila sta sicer ustrezno, celo zelo dobro strokovno znanje – in levi svetovni nazor. Miloša so v gimnaziji naučili resnejšega učenja, saj mu to zaradi bistrosti na osnovni šoli ni bilo potrebno. Prvi letnik gimnazije je nekako skoraj brez učenja prestal, a v drugem letniku so se pojavile težave. Rekel mi je: 'Oče, ti me prisili, da se bom učil!' Nasmehnil sem se, saj sem vedel, da sam zmore, a se mu ne da, in mu razložil: 'Poglej, če te bom silil, boš hud name; zanašal se boš, da bo moja prisila učinkovita, ti pa boš lahko sabotiral in učinek bo zelo verjetno slab. Če pa se boš sam potrudil, se ne boš mogel jeziti na nikogar drugega kot le nase.' Učinek je bil sčasoma spodbuden, a sprva je Miloš rekel: 'Že trikrat več se učim kot prej, pa ni učinka!' 'Seveda,' sem rekel, 'ker trikrat več kot nič ni ravno mnogo.'

Osamosvojili so se vsi, ponosna sva nanje. Janez je dober ko kruh, prizadeven, pošten, učinkovit, a zadovoljen z mirnejšim načinom življenja. Ksenija je izredno sposobna, saj je že v gimnaziji prejela republiška priznanja v tekmovanju iz logike. Tudi v službi je učinkovita, ne more pa izkoristi vseh svojih potencialov.

Miloš je zelo poseben, delal je že vse mogoče, doktoriral, bil na Švedskem, se udeleževal raznih geoloških simpozijev od Dunaja, Budimpešte, bil je službeno tudi na Japonskem. Mnogo je potoval, sedaj je zaposlen z znanstveno raziskovalnim projektom v okviru Škocjanskih jam. Ima tudi status kmeta, saj je kupil nekaj zemlje na Krasu. Kupil je tudi staro hišo v Štanjelu, ki jo prenavlja. Je zanimiv in priljubljen sogovornik, človek mnogih talentov.

Pri eksploziji plina v domači kuhinji sta doživela težko preizkušnjo, ki jo je Ana enkratno prenesla z veliko volje in potrpljenja. Kaj vama je najbolj pomagalo?

Nenad: Bil sem v službi, Anka pa na bolniškem dopustu, ker jo je zbil avto, ko se je nek večer s kolesom vračala iz službe. Hotela je skuhati kosilo, a je zmanjkalo plina, zato je skušala priključiti novo plinsko jeklenko, kar ji žal ni uspelo. Eksplozija uhajajočega plina ni le precej razdejala hiše, temveč zelo hudo opekla tudi Anko v požaru, ki se je razvil. Vse priznanje moji »deklici« za izjemno voljo in dolgotrajno inovativno rehabilitacijo, ki ji je pripomogla, da je že v poldrugem letu izjemno dobro napredovala. Mnogi so bili prepričani, da se bo Anka invalidsko upokojila, a ona je delala dalje do redne upokojitve, čeprav je kar nekaj let njen iznakaženi obraz sprva strašil njene otroške paciente.

Moram izreči priznanje tudi vsem trem otrokom, ki so učinkovito in vztrajno sodelovali pri obnovi hiše, pa tudi sosedom, ki so mi materialno in moralno pomagali. Tudi sodelavci v službi so zbrali nekaj denarja, tako da smo s skupnimi močmi in povračilom zavarovalnice hišo brez dolgov hitro obnovili.

Seveda je bila težava pri Ankinem zdravljenju zelo dolgotrajna, vsaj 10 let ni smela biti obsijana s soncem, na sprehode sva hodila zvečer ali ponoči. Tudi to je bilo zanimivo, poslušala sva skovikanje sov, prisluhnila šumom in oglašanjem divjadi, predvsem pa nisva niti za trenutek izgubila upanja.

Anka: Nesreča s plinom naju je z Nenadom še bolj povezala. Vsak dan je prihajal po službi na obisk v bolnico, čeprav je bilo doma razdejanje. Imela sem izjemno široko podporo: bližnjih sorodnikov, sodelavk, sosedov, prijateljev. Mnogi so molili zame, me obiskovali, pisali, zbrali denar ... Vse to mi je vlivalo moči. Pa še mamin vzorec premagovanja težkih preizkušenj, da je vsemu navkljub ohranjala življenjski optimizem, pri čemer ji je pomagala njena močna vera. Ko sem se prvič pogledala v ogledalo, sem doživela šok. Takrat so k okrepanju veliko doprinesli požrtvovalni zdravstveni delavci. Motivirali so me, da sem se maksimalno potrudila na dolgi poti rehabilitacije. Vseh, ki so mi kakorkoli olajšali nositi breme, se s hvaležnostjo spominjam.

Ankina trdna vera je spreminjala tudi tebe, Nenad. Kako si našel pot do Boga, s katerim si se dolgo »prerekal«?

Nenad: Čudovito, da je Anka tako zelo vztrajna in dosledna, brez njene pomoči morda nikoli ne bi našel Boga. Pot do Njega je bila pri meni dokaj dolga, predvsem sem ga spoznal preko narave, ki je tako čudovito ustvarjena od mikro, mezo in makro kozmosa. Menim, da ni nobene možnosti, da bi vse to nastalo po naključju. Jasno je, da kljub mnogim poskusom ljudi, da bi obstoj Boga dokazali ali zanikali, to še nikomur ni uspelo. Tudi jaz sem si na ta način brezuspešno prizadeval.

A dejanska pot do Boga je bila tlakovana v več etapah. Prva je bil obisk dr. Ciglerja, profesorja na Iški gimnaziji, ob času misijona;

v Hoški cerkvi je predstavil 12 Platonovih načel o odnosih med starši in otroki. Druga, še odločilnejša, je bila Delavnica molitve in življenja z obvezo, da smo udeleženci mesec dni predelovali in premišljevali ter pisno zabeležili svoja premišljevanja o Bogu in Sv. pismu. Sledile so udeležbe drugih raznovrstnih dogodkov, predavanj in štiriletno obiskovanje teološko pastoralne šole.

Že zelo dolgo sta aktivna v različnih dejavnostih: planinca, kolesarja, rekreativca, Nenad pa še v pevskih zborih. Kje vse sta sodelovala in še sodelujeta?

Anka: Po upokojitvi sva se začela bolj vključevati v društveno življenje, saj nama ni bilo dano, da bi se ukvarjala z vnuki. V okviru DU Hoče sem prevzela vodenje rekreacijske sekcije in tako na drugačen način nadaljujem poklicno dejavnost. Sodelujem tudi pri projektu Starejši za starejše, delno tudi Nenad. Udeležujeva se kolesarskih in planinskih izletov. Nepozabno je bilo potepanje s »Kavkami« (planinci z vseh koncev Slovenije) po Črni gori, Makedoniji, Grčiji, Bolgariji. Tudi s kolesarskimi Potepini odkrivamo razne kotičke naše domovine. Navdušena sem nad meditativnimi plesi, ki sva jih s skupnimi močmi uvedla pri telovadbi. Tudi v okviru župnije sva bila vključena v razne skupine: Kolpingovo družino, zakonsko, slavnico in biblično skupino, v Društvo Antona Murka.

Nenad: Na pobudo Franca Gostinčarja, da naj prevzamem organizacijo in izvedbo kolesarjenja za upokojece v Hočah, sva z Anko 10 let vodila po 7 do 10 izletov letno. Po zlomu kolka sem prosil Danijela Zakrajška in Toneta Ertla, da nadaljujeta to dejavnost, nalogo sta več kot odlično izpeljala. Sva tudi člana Planinskega društva Jakoba Aljaža, žal se redko udeležujeva izletov.

Že odkar so otroci postali samostojnejši, sem član pevskega zbora KUD Hoče, od leta 1998 pa še cerkvenega pevskega zbora. Zelo lepe spomine in doživetja, druženja, praznovanja in interna plesna udejstvovanja smo imeli v teh številnih letih.

Vem, da bi o vajinem družbenem delovanju lahko povedali še veliko. Hvala za vse to vajino razdajanje ... Sedaj se učita skupaj z vsemi nami sprejemati svoja leta, a vsem nam ostaja neizmerno bogastvo zapisane besede. Kaj vama pomeni knjiga?

Nenad: Mnogo bereva – knjige, internet in seveda tri »D-je«: Družino, Demokracijo in Domovino, če nimava drugih aktivnosti, izletov ali dejavnosti. Zelo rada se vsaj enkrat letno udeležujeva tudi vikenda duhovno-meditativnih plesov v Kančevcih, nekajkrat sva se udeležila tudi enotedenskega postenja. Kot zanimivost lahko povem, da mi je bilo težko postiti se en dan, kar sva prakticirala nekaj petkov v poletnem času eno leto, a bistveno

lažje se je postiti ves teden ob duhovno delovnem in plesnem ter organiziranem preživljanju dneva. Pogosto tudi doma pol ure telovadiva, posebno če je slabo vreme in nimava drugih obveznosti. V delovnem in rekreacijskem smislu nama vikend ob Dravi še vedno mnogo pomeni.

Anka: V svet knjig me je uvedla sestra, ki je bila učiteljica. Kupovala mi je knjige, ki sem jih na dušek prebrala. Branje mi zelo veliko pomeni. Obiskujem Teološko knjižnico, kjer izbiram novitete. Blizu so mi biografije in duhovne knjige. Nekatero citate, misli zapisujem v uglednejši zvezek z debelimi platnicami. Sicer pa se s staranjem soočava s postopnim izpuščanjem ljubih nam ljudi, kognitivnih sposobnosti ...

Mislím, da naju je »sprehod« skozi najino prehojeno življenjsko pot osvežil in dodatno povezal. Navdaja me občutek hvaležnosti za dobre ljudi, ki so me obdajali in omogočili hojo po robu možnega. Mnogih ni več med živimi. Bogu hvala za vse.

➔ Majda Strašek Januš

📷 Iz družinskega albuma in Majda Strašek Januš

Družinska fotografija v visokogorju

Drsanje z družino Puž na Slivniškem ribniku

Nenad in Anka na Kumu, 19. 3. 2022

Izzivi občinskih meja

Predstavljamo vam Mira Petriča, pobudnika in realizatorja pohodov po mejah naše občine

Začniva pri aktualnem vprašanju: Od kod ideja, da bi obhodili občinske meje?

»Ob prepovedi gibanja izven meja občine sem si za april 2020 zadal, da bom hodil in v mesecu naredil 500 km. Nepremišljeno? Ja. Marca sem naredil 329 km. Prijatelj Leo me je vprašal: »Ja, kaj pa naslednji mesec, aprila?« Na hitro sem preračunal; marec 329 km, pa 10 dni sploh nisem hodil; če bom hodil vsak dan, jih lahko naredim 500. Bleknil sem, da bom naredil 500 km. Potem pa: 'Kar sem rekel, bom naredil!' In res sem jih prehodil 500 km po dolgem in počez po naši občini.

Zamiselj? Ob vsakodnevnih hoji (štiri do pet ur), v samoti pohorskih gozdov in po cestah in poteh Dravskega polja sem prišel na zamisel, da bi pod geslom Skupaj zmoremo covid-19 – Pohod ob meji Občine Hoče - Slivnica, obhodili našo občino. Hoja naj bi bila posvečena ljudem, ki so v prvih mesecih pandemije covid-19 z zavzetim in požrtvovalnim delom prispevali, da smo se nekako izvlekli.«

Pohodi v naravo so gotovo del vašega življenja že od nekdaj? Razkrijte nam, prosim, kje in kako ste odraščali.

»Do petega leta sem živel na Ročici v Jakobskem dolu, kjer sem se rodil. Potem sem 45 let živel v Mariboru. Otroštvo in mladost sem preživljal v naravi, počitnice na kmetiji pri babici in dedku in na športnih igriščih. Rad povem, da sem za NK Maribor igral nogomet v Jugoslovanski prvi ligi (v letih 1970 in 1971). Res je, da smo takoj, ko sem začel igrati v prvem moštvu, iz lige izpadli :). Potem sem igral v drugi ligi in v znanih kvalifikacijah za prvo ligo leta 1973, ko smo v Zrenjaninu izgubili in se nismo uvrstili v prvo ligo. Pri 25 letih sem se huje poškodoval in končal profesionalno nogometno kariero. Pot me je takoj zapeljela med rekreativce. Rad sem tekkel (mali maratoni v Radencih, Črni, Vuzenici, Ptuj, Pohorski gozdni tek ...), tekkel na smučeh (Pohorska smučina, Tek treh dežel ...), kolesaril (Okoli Pohorja, Radenci...), igral mali nogomet (z ekipo Mlinček smo osvojili enega največjih turnirjev v malem nogometu v bivši Jugoslaviji – »Kutijo šibica« v Zagrebu), igral badminton (najljubši šport, s katerim sem se, s prekinitvami, ukvarjal zadnjih 30 let). Skladno z leti sem se vse bolj odmikal od tekmovalnega športa in usmerjal k hoji in kolesarjenju. Tako sem, na primer, v Mariboru zasnoval in vodim rekreativno akcijo Pohorje-moj hrib (1991-2022). Vsak teden, vsaj enkrat peš na Pohorje (wordpress.com).«

Od kdaj živite v naši občini?

»Od leta 2003 sem Hočan.«

Kaj pa vaše poklicno delo? Je že preteklost ali ste še povezani s fakulteto?

»Poklicno delo je preteklost. Delovno dobo sem preživel na Ekonomsko-poslovni fakulteti. Že 10 let sem v pokojju. Povezan sem z upokojenimi sodelavkami in sodelavci (na mojo pobudo se sestajamo enkrat mesečno).«

Sedaj pa nekaj več o mejah naše občine: Kako ste se odločili za štiri pohode?

»Meja Občine Hoče - Slivnica je dolga približno 45 km. Za rekreativni pohod v enem kosu bi to bilo preveč. S Patricijo iz VEGEC Rogoza sva se odločila in celotno pot sem razdelil v štiri etape.«

Pre den ste vodili skupine pri Večgeneracijskem centru, ste poti verjetno že prehodili sami. V čem so bile največje težave?

»Težave? Težav ni bilo. S trasiranjem poti sem si naredil veliko veselje. Od marca 2020 sem se dneve in dneve (večkrat tudi ponoči) klatil po občini. S tem sem "ubil več muh naenkrat":

- nabiral sem kilometre, da bi uresničil mesečne cilje v številu kilometrov (500 pa 300, pa spet 500 ...);

- se s tem rekreiral, v samoti razmišljal, spoznaval ljudi in različne kraje v občini (izvedel, kje so Šestdobe, kako se pride iz Reke do Grašiča in naprej do Hočke koč, kje je Kapla ...

- ugotovil sem, kako pridem po različnih poteh iz Hoč v Fram, v Rače, v Orehovo vas, v Hotinjo vas, v Ranče, v Loko, v Planico, v Rute, v Frajhajm, Polano ...

- ugotovil sem, da sega naša občina na vzhodu čisto do Miklavža na Dravskem polju, Dravskega Dvora. Da ima občina mejo z občinami Maribor, Miklavž na Dravskem polju, Starše, Rače - Fram, Slovenska Bistrica in Ruše;

- (na)učil sem se uporabljati aplikacije za orientacijo v naravi;

- zelo pomembno se mi zdi, da nisem opustil poti raziskovanja. Še enkrat sem se lahko prepričal, da so nekatere meje samo v naših glavah in da se z dejavnostjo kar same premaknejo. Primer: Zaselek Šestdobe blizu meje v Občini Rače - Fram; da obstaja, sem izvedel recimo pred štirimi, petimi leti. Vprašali so me, če vem, kje to je. Nisem vedel. Pa sem odkril, da so Šestdobe manj kot 4 kilometre od mojega doma. Ali pa, da je daleč, če bi šel od doma v Hočah recimo na Bellevue. Ko pa enkrat nisem zavil pri Hompošu proti domu, ampak sem nadaljeval hojo do Bellevueja in naprej po grebenu do Mariborske koč, in navzdol mimo Pljučnega oddelka bolnišnice ter skozi Polano domov, sem ugotovil, da se za to ni treba pripraviti, kot da grem na dolg izlet, saj je hoje le za štiri do pet ur. Tudi do hotela Zarja ali od tam domov ... ali v Fram.

Včasih bi to bil celodnevni izlet. V tem času pa sem se izuril in dobil občutek, kot da grem recimo v trgovino ...

Erling KAGGE je v knjigi Hoja, korak za korakom, zapisal: *'Morda se motim, vendar se mi med opazovanjem otroka, ki se uči hoditi, zdi popolnoma jasno, da je veselje raziskovanja najmočnejša sila na svetu. Postavljanje ene noge pred drugo, raziskovanje in premagovanje so lastni naši naravi. Pot raziskovanja ni nekaj, kar začneš, ampak nekaj, kar sčasoma opustiš.'*

Prosim vas, da nam vse etape na kratko opišete, saj ste jih v dveh letih že prehodili tudi v skupinah. Kako bi jih označili glede na težavnost?

1. etapa – od Botaničnega vrta v Pivoli do Hotinje vasi. To je najdaljša etapa (16 km). Poteka v bližini meje z Občino Maribor, potem se približa meji z Občino Miklavž na Dravskem polju. Pot teče ves čas po ravnini, v glavnem, po poljskih in gozdnih poteh. Ob poti: Botanični vrt, gasilski dom v Bohovi, Športni park v Bohovi, spominsko obeležje v Tezenskem gozdu in Marofskem lesu, Športno letališče v Skokah, Letališče Edvarda Rusjana, Hotinja vas.

2. etapa – od Hotinje vasi do kmetije Štern-Plahutnik na Pohorju (9 km). Pot se približa meji z Občino Rače - Fram. Poteka iz Hotinje vasi skozi Radizel in se začne vzpenjati na Pohorje. Na Kolmanovi cesti se priključi na markirano planinsko pot Slivnica-Mariborska koč. Ob poti: vinogradniška kmetija Mikuž, Šestdobe, Rute.

3. etapa – od Rut do hotela Zarja v Frajhajmu. Dolžina 9 km. Najzanimivejša. Od znamenite češnje (znamenita je zaradi tega, ker je zelo lepo vidna s Pohorske ceste na začetku Spodnjih Hoč) pri naselju Rute ob cesti Šestdobe-Areh se podamo v divji kanjon Framskega potoka na meji z Občino Rače - Fram. Pot se ob Framskem potoku vzpenja višje in višje. Hodimo tudi po brezpotju (po sledeh divjih živali). Večkrat moramo prečkati Framski potok. Pri obeležju padlim kurijem se pot nadaljuje po markirani planinski poti Fram-Areh. Ob poti: znamenita češnja, razvaline mlinov in žag, rastišče brstične lilije v Planici pri Framu, Raščenkove toplice, obeležje padlim kurijem ob cesti Fram-Areh.

4. etapa – od hotela Zarja do Botaničnega vrta v Pivoli. Dolžina 12,5 km. Začeli bomo pri hotelu Zarja v Frajhajmu. Pot nas bo vodila po grebenu Pohorja v smeri proti hotelu Bellevue. Hodili bomo po SPP (Slovenska planinska pot; imenuje se tudi Šumljakova pot ali po domače 'enka'). Označena je z Knafelčevo markacijo (rdeči krog z belo piko) in dodano številko 1. Do hotela Bellevue je približno 5 km. Od hotela Bellevue nadaljujemo po smučarski progi do oznake, kjer zavijemo desno v gozd (malo več kot na 7,5 km). Hodimo proti vikend naselju pri Habakuku (ribogojnica Jaka). Tam pa postane zanimivo.

Meja med našo občino in Občino Maribor poteka po gozdu v smeri Pohorskega dvora v Pivoli. Hodili bomo po gozdnih poteh, ki se čim bolj približajo meji. Nekajkrat sem hodil gor in dol po gozdu, da sem našel pot, ki se relativno dobro približa meji. Ko bomo prišli iz gozda (malo pred enajstim kilometrom), gremo po asfaltni cesti 20 metrov in zavijemo levo na makadam proti kmetiji Emeršič Lobnik.«

Ste imeli na poteh kakšne večje probleme? Se je zgodilo morda kaj tako zanimivega, da bi radi podelili z našimi bralci?

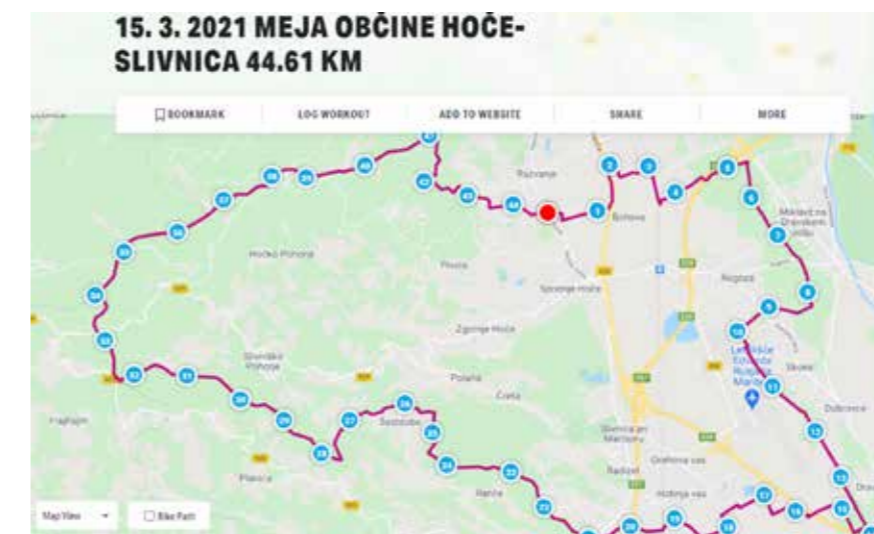
»Problemi? Ne. Kvečjemu izzivi. Zanimivo je bilo mnogokrat. Najbolj se mi zdi zanimiva, pravzaprav neverjetna, ta zgodba. Vnukinja Zarja mi je pripovedovala, da je v šolo njena sošolka prinesla rog divje živali. Nekaj dni po tistem sem med intenzivnim iskanjem poti po brezpotju, navzgor ob Framskem potoku, nepričakovano na tleh uzrl rog. Presenečen sem ga pograbil in stekel nekaj metrov nazaj. Še eden. Na zemljevidu sem na poti ob meji prebral Raščenkove toplice. Toplice? Na Pohorju? Poiskal sem bližnjo kmetijo (domače ime Raščenk). Vprašal sem, kdaj se začne kopalna sezona. Seveda ne gre za kopalnišče, ampak izvir vode, ki pozimi ne zamrzne. Poleg tega mi je gospodar še omenil, da je star že čez 60 let in da je prvič pred dvema letoma našel rog.«

Pa še čisto osebno vprašanje: kateri del poti vam je najbolj všeč?

»Brez konkurence tretja etapa. Je najbolj zanimiva, neobičajna, divja ...«

↔ Majda Strašek Januš

📷 Miro Petrič

Prst po svetu »izumira«

Vsako minuto se v puščavo spremeni obdelovalna površina velikosti 30 nogometnih igrišč

Pogosto nas opozarjajo, da z obličja planeta izginjajo ali so izginule številne rastlinske in živalske vrste. Številne vrste so skrajno ogrožene, druge ogrožene ali ranljive. Vzroki upadanja raznolikosti življenja so v veliki meri posledica rasti človeške populacije. Leta 1800 je na Zemlji živela nekaj manj kot milijarda ljudi, na začetku 20. stoletja 1,6 milijarde ljudi, leta 2010 pa že 7 milijard ljudi, ki izkoriščamo življenjski prostor in naravne vire zase, ob tem pa uničujemo življenjski prostor drugih živih bitij.

Danes pa ne bomo govorili neposredno o izgubi živalskih in rastlinskih vrst, ampak o izgubi nečesa, o čemer se vsaj pri nas premalo govori. O izgubi pomembnega naravnega vira. Ne, ne bom pisala o vodi, tokrat bom pisala o prsti, rodovitni zemlji. Prst po svetu »izumira«. Ali veste, da se po podatkih Združenih narodov vsako minuto v puščavo spremeni obdelovalna površina v velikosti 30 nogometnih igrišč (cca 15 ha). Ko iz tal izgine humus, ki bi ga v tleh moralo biti minimalno od 3 % do 6 %, je ogrožen glavi vir naše hrane in s tem življenje, kot ga poznamo.

Če ne spremenimo načina ravnanja s prstjo, bi bilo lahko do leta 2050 degradiranih več kot 90 % tal v svetovnem merilu.

Če so danes po svetu vojne iz človekove objestnosti in zaradi pridobivanja drugih vrst bogastev, so bile nekoč v zgodovini vojne predvsem zaradi pomanjkanja osnovnih virov, kot sta voda in zemlja. Mlade generacije ne poznamo krize zaradi pomanjkanja hrane, starejši še dobro vedo, kako hudo je biti brez osnovnih virov preživetja. Bogatejši in tisti, ki živijo v predelih, kjer izguba rodovitnosti prsti še ni tako pereča (mednje sodi tudi Slovenija, kjer nas bolj kot izguba rodovitnosti tal ogroža pozidava najboljše kmetijske zemlje) pa pogosto pozabljajo: ko gre za preživetje, bodo močnejše oboroženi s silo zavzeli zemljo ali hrano tam, kjer jo bodo dobili. Žal pri tako globalno povezanem svetu nihče ni na varni strani.

Zato je pomembno, da se vsi ljudje sveta zavedamo tega problema, da lahko zahtevamo od političnih odločevalcev, da okoljske teme in skrb za rodovitno prst postanejo prednostna naloga vlad po vsem svetu, da se vzpostavijo in v prakso uvedejo metode, ki bodo revitalizirale prst. Obnova tal bo igrala ključno vlogo pri odpravljanju svetovne lakote in revščine, nevtralizaciji človeških emisij CO₂, pri zaščiti biodiverzitete in reševanju težav s pomanjkanjem vode. 21. marca 2022 je začelo svetovno gibanje »Ozaveščen planet« 100-dnevno svetovno akcijo osveščanja o pomenu prsti. Vsak lahko pripomore po svojih močeh, da dvignemo glas v prid pomembnim temam,

še posebej pa velja poziv vsem, ki smo začasni skrbniki zemlje – kmetije, kmetijska podjetja, vrtničarji, gozdarji ... Z najvrednejšim virom ravnajmo preudarno, kot pravi vodja gibanja Ozaveščen planet: »Degradacija prsti je trenutno najhujši ekološki izziv za človeštvo. Zavedati se moramo, da bomo uničili planet, če uničimo prst. Vsa druga vprašanja pa so relevantna le, če imamo planet.«

Več o gibanju:

<https://consciousplanet.org/>

<https://www.facebook.com/consciousplanetslovenian/>

➡ Tamara Korošec

CONSCIOUS PLANET
REŠIMO PRST

Prst po svetu izumira. To ogroža vire naše hrane in življenje, kot ga poznamo.

Če ne spremenimo načina ravnanja s prstjo, bi bilo lahko do leta 2050 degradiranih več kot 90 % tal.

Da bi se rešili pred nepredstavljivo krizo zaradi pomanjkanja hrane, **moramo ukrepati zdaj.** Od tega so odvisni tudi voda, zrak in dobro počutje prihodnjih generacij.

Kaj prihaja v letu 2022:

- 30.000 km dolga vožnja z motorjem** za ozaveščanje – z začetkom marca 2022
- glasbeni val z mednarodno priznanimi umetniki**
- dogodki** z vodilnimi strokovnjaki in javnimi osebnostmi
- spletne **kampanje vplivnežev**
- prsti prijazne **politike** po vsem svetu

Gibanje Conscious Planet, z iniciativo **Rešimo Prst**, je odziv na globalno krizo propada prsti. Je nujno gibanje ljudi brez primere, ki združuje svetovne voditelje, znanstvene strokovnjake, znane osebnosti, nevladne organizacije in **3,5 milijarde ljudi**, da bi prst in ekologija postali glavna volilna tema povsod ter da se določijo politike, ki bodo nahranile in obnovile naša tla.

Radi bi vam povedali več in skupaj z vami raziskali možnosti sodelovanja.
E-naslov: contact.sl@consciousplanet.org
Spletna stran: www.consciousplanet.org

»Ne glede na to, koliko bogastva, izobrazbe in denarja imamo, naši otroci ne bodo živeli dobro, če ne obnovimo degradirane prsti in vode. Ozaveščen planet je edina pot naprej.«
Sadhguru (ustanovitelj gibanja Conscious Planet)

Izbran, ker je že poznal note

Branko Zupan je že 40 let Pohorski rogist

Pisalo se je leto 1981, ko je na enem izmed lovskih sestankov LD Hoče prišla na dan ideja o ustanovitvi lovskih rogistov – Pohorski rogisti. Med prvimi člani je bil izbran tudi Branko Zupan. Izbran je bil zato, ker je že poznal note, saj je takrat prepeval v moškem pevskem zboru KUD Svoboda Hoče. Prve vaje so imeli kar v garaži enega od članov. Ker so vaje postale resne, so se preselili v staro kinodvorano v Hočah blizu gostilne Divjak. Takratno mentorstvo in vodenje je prevzel Aleksander Celan, ki je imel edini glasbeno izobrazbo. Vaje so imeli dvakrat na teden, ki pa so trajale pozno v noč, včasih tudi v kakšni bližnji gostilni.

Prvi javni nastop so imeli na Srečanju lovskih pevskih zborov in rogistov v Murski Soboti leta 1982, ki se mu je zelo dobro vtisnil v spomin. Prvi rogovi so bili narejeni iz posebne kovine – medenine (zlitina bakra in cinka), ki je bila potrebna posebne nege, saj je ob stiku z vlago porjavela. Seveda jim tega nihče ni povedal in ob prijemanju z rokami so bili ti rogovi vse prej kot zlate barve. Tako so na srečanju svoje rogove skrivali v vrečkah, medtem ko so jih drugi rogisti s ponosom nosili naokrog.

V teh 40 letih se je udeležil preko 1000 nastopov – od koncertov, lovskih jubilejev, srečanj, revij, prvomajskih budnic, koledovanja, tekmovanj, porok, lovskih maš in pogrebov – in še ob kakšni priložnosti. Za vse to je bilo potrebno ogromno vaj in prostega časa. Branko je prejel za svoj trud in delo:

- zlato častno Gallusovo priznanje,
- srebrni rog na mednarodnem tekmovanju 2005 v Vojniku v kategoriji skupina,
- zlati rog na mednarodnem tekmovanju 2006 v Pecs v kategoriji skupina,
- zlato plaketo Lovske zveze Slovenije,
- občinsko priznanje Občine Hoče – Slivnica in še kakšno.

S skupino Pohorski rogisti je leta 1986, 1988, 1999, 2006 in nazadnje 2011 zaigral na lovski rog na vrhu Triglava in lani v Medvodah se je že 40. udeležil Srečanja lovskih pevskih zborov in rogistov. Od leta 1986 do leta 2006 je bil predsednik skupine Pohorskih rogistov in tisti člen skupine, ki jo je povezoval in s svojo pozitivno pohorsko trmo vedno, kadar je bila na razpotju, našel pravo rešitev, da se skupina ni razšla. Njegova volja, prepričljivost, zagnanost, humor ter ljubezen do glasbe so tiste vrline Branka, ki so Pohorske rogiste pripeljale do visokega jubilejnega delovanja – 40 let. Kljub možganskim kapem še vedno rad zaigra na rog, čeprav so te pustile posledice in tako onemogočile prirediti samostojni jubilejni koncert.

Kadar je predstavil skupino, je zapisal: »Pohorski rogisti prihajamo z vznožja Pohorja, kjer sonce razlije toploto po poljih in njivah, kjer zapeje v višavah divji petelin in kjer po gozdnatih pobočjih med temnimi smrekami bukev zeleni.«

➡ Mojca Zupan Meglič

Kulturno društvo Simona Jenka
LOVSKI PEVSKI ZBOR MEDVODE
Cesta komandanta Staneta 12,
1215 Medvode
Slovenija
medvode.si

Spoštovani g. Branko!

Tudi v imenu uredniškega odbora Utrinkov in v imenu vseh, ki smo vam dolga leta radi prisluhnili, se zahvaljujem za vse Vaše melodije in za pripravljenost sodelovanja na vseh naših prireditvah.

➡ Majda Strašek Januš

Moč žensk je neomajna

Program »Dovolim si biti srečna in radostna mama«

Mesec marec je posvečen nam, ženskam. V sebi negujemo moč in nežnost hkrati. Pri meni v psihosocialni svetovalnici je prostor, kjer so dobrodošle vse ženske, še posebej pa spregledane, izčrpane, zgubljene v življenju, preobremenjene ali preprosto tiste, ki potrebujejo pogovor, nekoga, ki jih bo slišal, videl, sprejel, razumel ...

Največkrat me je presenetilo po pogovoru z različnimi ženskami, še posebej pa mamicami, da imajo občutek, kot da ne smejo biti srečne ali si odpočiti. Kot da je najhuje, da se mama uleže na kavč in samo leži, kljub temu da sin kriči iz svoje sobe, da je lačen, hčerka pa jo prosi, da pride že 10-tič nekaj pogledat, kako nekaj ustvarja v svoji sobi. Od kot ta slaba vest vsem mamam?

Zato bom današnje pisanje namenila mesecu žensk in temu, da si ženske zaslužimo biti radostne in srečne. In to je odvisno od nas. Sreča je izbira. In v sebi imamo neomajno moč. Prevečkrat slišim, da ženske potrebujemo za to »dovoljenje«, ki pa si ga navsezadnje damo same ali pa ne. Včasih lahko posežemo po preprostih načinih za povečanje sreče in čustvene stabilnosti.

Dovoljenje je zelo močna beseda, ki nas lahko zaslužni z lastnimi dvomi in strahovi ali nas osvobodi, da sledimo svojim sanjam. Dobra novica je, da vam ni treba čakati, da vam kdo drug dovoli, da živite življenje svojih sanj. Vaše lastno dovoljenje je vse, kar potrebujete, je napisal H. Murad, dr. med., ki hkrati pojasnjuje, zakaj je toliko od nas skoraj ves čas nesrečnih. Po nepotrebem čakamo na neko namišljeno avtoriteto, ki nam bo dovolila, da uživamo in dosežemo svoj polni potencial. Njegov nasvet je preprost: Nehaj čakati in si dovoli biti srečna!

Sprejemanje ne pomeni, da se morate odreči nečemu drugemu, le da si dovolite biti srečni in sprejeti to, kar se vam dogaja v tem trenutku. Sprejetje pravi, da morda ni to, kar si želite, a zaenkrat je v redu. Sreča je stanje duha, ne vedno stanje bivanja. Naj namenim še nekaj besed o mednarodnem dnevu žena, ki je svetovni dan, ki praznuje družbene, gospodarske, kulturne

in politične dosežke žensk. Ta dan je tudi poziv k ukrepanju za pospeševanje enakosti spolov. Po vsem svetu je opazna pomembna aktivnost, ko se skupine združujejo, da bi proslavile dosežke žensk ali se zbrale za enakost žensk. Mednarodni dan žena, ki ga vsako leto obeležujemo 8. marca, je eden najpomembnejših dni v letu za:

- proslavitev ženskih dosežkov,
- ozaveščanje o enakosti žensk,
- za lobiranje za pospešeno enakost spolov,
- zbiranje sredstev za dobrodelne organizacije, osredotočene na ženske.

Sodelujmo, da se spomnimo, da so bile izobraževalna enakost in svobosčine, ki jih imamo danes kot ženske, izjemno težko pridobljene in da se je zanje še naprej vredno boriti tudi v prihodnosti.

(Lisa Quast)

Tema kampanje za mednarodni dan žena 2022 je #BreakTheBias. Ne glede na to, ali gre za namerno ali nezavedno, pristranskost ženskam otežuje napredovanje. Zavedanje, da pristranskost obstaja, ni dovolj. Za izenačenje pogojev je potrebno ukrepanje.

Mednarodni dan žena je potekal že več kot stoletje s prvim srečanjem leta 1911. Vijolična, zelena in bela so barve mednarodnega dneva žena. Vijolična označuje pravičnost in dostojanstvo. Zelena simbolizira upanje. Bela predstavlja čistost. Barve izvirajo iz Ženske socialne in politične unije (WSPU) v Združenem kraljestvu leta 1908.

Mednarodni dan žena ni specifičen za državo, skupino ali organizacijo. Nobena vlada, nevladna organizacija, dobrodelna ustanova, korporacija, akademska institucija, ženska mreža ali medijsko središče ni izključno iz odgovornosti za mednarodni dan žena. Dan pripada vsem skupinam skupaj in povsod. Gloria Steinem, svetovno znana feministka, novinarka in aktivistka, je nekoč pojasnila: "Zgodba o boju žensk za enakost ne pripada nobeni posamezni feministki niti kateri koli organizaciji, temveč skupnim prizadevanjem vseh, ki skrbijo za človekove pravice." Zato naj bo mednarodni dan žena vaš dan in naredite vse, kar lahko, da resnično pozitivno vplivate na ženske. (Vir: NO) Svoje poslanstvo čutim kot mentorica ženskam, še posebej mamam, saj sem tudi sama mama trem otrokom, zato sem ravno iz tega razloga ustanovila PROGRAM: DOVOLIM SI BITI SREČNA IN RADOSTNA MAMA.

Velikokrat občutite sram, krivico ali neuporabne misli kot »Nisem dovolj dobra«? Ste mamica, ki je iz dneva v dan bolj utrujena, razdražena in neprespana? Imate dovolj skrbi za druge, saj ste pozabile nase kot na žensko, na svoje dostojanstvo, svojo pravico do počitka, radosti, ženskosti? Želite v sebi ponovno prebuditi žensko, ki je uspešna, zna reči ne – in je še vedno predana otrokom? Želite reči novim priložnostim in življenju DA?

Deklice s sanjami postanejo ženske z vizijami.

(Neznan avtor)

Svoje večletne izkušnje iz lastne transformacije, psihološko znanje in vedenje sem strnila v učinkovit personaliziran program, ki vas bo v dveh mesecih vodil do srečne in spočite mamice! To so lekcije in dnevna vodila, ki vam bodo ob upoštevanju le-teh korenito spremenile vaše življenje. Dale si boste dovoljenje za uživanje in odločile za čas zase. Ta program je preizkusilo že mnogo žensk in pravijo, da so postale NOVE ženske in mame, ki so razvile svoje potenciale, predvsem pa so postali otroci srečni in radostni. Program vsebuje kratke in učinkovite lekcije, v katerih dobite komplet znanja in tehnike za duhovno transformacijo, ki blagodejno vpliva na vas in vaše bližnje.

Če želite karkoli podeliti z mano ali imate kakšno vprašanje, mi lahko brez odlašanja pišete na info@potpreobazbe.si ali obiščete www.potpreobazbe.si, kjer se lahko prijavite v program in je več podobnih vsebin za osebnostno rast.

Lahko mi preprosto napišete, kaj je vaša življenjska zgodba ali s čim se trenutno soočate. Vesela bom, da se povežemo. Naj bo moto za ta mesec: **Verjemite, da zmorete, in uspelo vam bo.** Vse dobro vam želim.

➔ Mojca Rakovič, mag. psihosoc. pomoči
📁 osebni arhiv in splet

Blagor ženskam, ki znajo hoditi kot vile, zemlja lahko zadiha pod njihovimi rahlimi stopali.

(Alenka Rebula)

"Program 'Dovolim si biti srečna mama' mi je pomagal, da sem izjemno napredovala v življenju, ne samo v vlogi mame, ampak tudi drugod."

PRIHAJAJOČI DOGODKI

9. 4.

EKODAN NI ZAMAN

Zbor bo ob 9. uri na posameznih sedežih naših krajevnih skupnosti

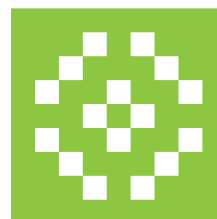

EKODAN
NI ZAMAN
2022

23. 4.

JURJEVANJE 2022

od 14. ure naprej na Pohorski tržnici

14. 5.

Beer, burger & fun na Pohorski tržnici

od 13. ure naprej

Osvoji

6. TEK POD POHORJEM

5. 6. 2022

štart in cilj pri VŠD Hoče

Več o posameznih dogodkih na www.hoce-slivnica.si